

സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിനു മുൻപുള്ള നിയമനിർമ്മാണ സഭകളിലെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

വർഗീസ് ജോൺ

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനു (1950 ജനുവരി 26) ശേഷം അഖിലേന്ത്യാതലത്തിലാണ് നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണ്ണയം (Delimitation). ലോക്സഭാ-നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ ഡീലിമിറ്റേഷൻ ഒരുമിച്ചാണ് നടത്തുന്നത്. 1948 വരെ തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും സംസ്ഥാനതലത്തിൽ തന്നെ ഡീലിമിറ്റേഷൻ നിർവഹിച്ചിരുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കു (1947 ആഗസ്റ്റ് 15) ശേഷം പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം ഏർപ്പെടുത്തി. നിയമനിർമ്മാണ സഭകളിലേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടുചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം അതിനുമുമ്പ് മുഖ്യമായും ഭൂസ്വത്തു, നികുതി, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ യോഗ്യതകളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഉയർന്ന നികുതിദായകരും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയുള്ളവരുമായിരുന്നു വോട്ടർമാർ.

തിരുവിതാംകൂർ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ ൨൦൦ സമ്മേളനത്തിലേക്കുള്ള അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1905-ൽ രൂപീകരിച്ച നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ തുടങ്ങി സംസ്ഥാന രൂപീകരണം വരെയുള്ള നിയമനിർമ്മാണസഭകളിലെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ വിശദാംശമാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

കേരളത്തിന്റെ തെക്കേയറ്റത്തെ സ്വാതന്ത്രരാജ്യമായിരുന്നു തിരുവിതാംകൂർ. പഴയ വേണാട് ആണ് പിന്നീട് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യമായത്. 1795-ലെ തിരുവിതാംകൂർ-ബ്രിട്ടീഷ് സഖ്യം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പരമാധികാര നിലയ്ക്ക് മാറ്റം വരുത്തി.

ഇന്ത്യൻ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ആദ്യ നിയമനിർമ്മാണ സഭകളിൽ ഒന്നാണ് തിരുവിതാംകൂർ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ (1888-1932). തിരുവിതാംകൂർ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ (1904-1932), ശ്രീമൂലം അസംബ്ലി (1933-1947), ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ (1933-1947), തിരുവിതാംകൂർ റെപ്രസെന്റേറ്റീവ് ബോഡി/തിരുവിതാംകൂർ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് അസംബ്ലി (1948-1949) എന്നിവയാണ് തിരുവിതാംകൂറിൽ പിൻക്കാലത്തു രൂപീകരിച്ച നിയമനിർമ്മാണ സഭകൾ.

തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണ സമിതി (Travancore Legislative Council)

ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് 1888 മാർച്ച് 30-ന് തിരുവിതാംകൂർ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ (Travancore Legislative Council) രൂപീകരിച്ചുകൊടുത്തു (1063-ലെ ൨൦൦) റെഗുലേഷൻ പാസ്സാക്കി. ഒരു ഔദ്യോഗിക ഉപദേശക സമിതി എന്ന നിലയിൽ 1888 ആഗസ്റ്റ് 23-ന് പ്രഥമ യോഗം ചേർന്ന തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണ സമിതി (ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ)യിലെ അംഗങ്ങളെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ആറ് ഉദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളും ൨൪ അനുദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളുമാണ് പ്രാരംഭദശയിലുണ്ടായിരുന്നത്. കാലാവധി മൂന്നു വർഷം.

കൗൺസിലിലെ അംഗസംഖ്യ 1898 മാർച്ച് 21-ലെ (1073-ലെ അഞ്ചാം) റെഗുലേഷൻ അനുസരിച്ച് പരമാവധി 15 ആയി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഇവരിൽ ഒമ്പതു പേർ ഉദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളും ആറു പേർ അനുദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളുമായിരിക്കാനാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്. എല്ലാവരും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവർ.

എങ്കിലും 1913-ൽ മാത്രമാണ് പരമാവധി അംഗസംഖ്യയിലെത്തിയത്. അദ്ധ്യക്ഷനെ കൂടാതെ എട്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളും ഏഴ് അനുദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളും ചേർന്ന് 15 പേർ അംഗങ്ങളായി. അനുദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളിൽ ൨൦ പേരെ മറ്റു വിധത്തിൽ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കാത്ത സമുദായങ്ങളുടെയോ പൊതുക്കാര്യങ്ങളുടെയോ പ്രതിനിധികളായി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തിരുന്നു. അഞ്ചുപേർ ഡിവിഷൻ പ്രതിനിധികളായിരുന്നു. ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിലെ അംഗങ്ങൾ ഡിവിഷൻ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന പ്രതിനിധികളെ 1907 മുതൽ നിയമനിർമ്മാണ സമിതിയിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളായി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തുവ

ന്നു. കോട്ടയം (1907, 1911, 1914, 1917), തിരുവനന്തപുരം (1908, 1912, 1915, 1918), പത്മനാഭപുരം (1910, 1914, 1917), കൊല്ലം (1910, 1913, 1916, 1919) എന്ന ക്രമത്തിലാണ് ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നത്. ദേവികുളം ഡിവിഷന്റെ പ്രതിനിധിയെ തോട്ടക്കാരുടെ ശുപാർശ അനുസരിച്ച് നിയമിച്ചുവന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണ സമിതി (ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ) 1919 സെപ്റ്റംബർ 6-ലെ (1095ലെ ഒന്നാം) റെഗുലേഷൻ അനുസരിച്ച് പരിഷ്കരിച്ചു. അംഗസംഖ്യ പരമാവധി 25 ആയി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. പതിനൊന്ന് അനുഭാഗസ്ഥഅംഗങ്ങളിൽ എട്ടുപേർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. അവരിൽ നാലുപേർ ഡിവിഷനുകളുടെ പ്രതിനിധികൾ ആയിരുന്നു.

ഭൂമികുതി ഇനത്തിൽ 25 രൂപയിൽ കുറയാതെ കൊടുക്കുകയോ, ചെലവ് കഴിച്ച് 2000 രൂപയിൽ കുറയാതെ ആദായം ഉറപ്പായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഡിവിഷൻ പ്രതിനിധികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടവകാശത്തിനും, സ്ഥാനാർത്ഥിത്വത്തിനും അർഹത ഉറപ്പായിരുന്നു.

1919 ഒക്ടോബർ 20-ലെ വിജ്ഞാപനം (തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് ഗസറ്റ് - 1919 ഒക്ടോബർ 21) അനുസരിച്ചു പത്മനാഭപുരം ഡിവിഷൻ, തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷൻ, കൊല്ലം ഡിവിഷൻ, കോട്ടയം-ദേവികുളം ഡിവിഷനുകൾ, തോട്ടക്കാർ, ജന്മികൾ, പട്ടണ പരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റികൾ, കച്ചവടക്കാർ എന്നിവയാണ് എട്ടു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ.

ഈ പരിഷ്കാരമനുസരിച്ച് രൂപീകരിച്ച നിയമസമിതിയിലേക്ക് ആദ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നത് 1920 ജനുവരി 10, 12, 13 തീയതികളിലാണ്. അങ്ങനെ തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണ സമിതിയിൽ ആദ്യമായി ജനങ്ങളാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളുറപ്പായി.

ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ 1921 ഒക്ടോബർ ൨൦ ലെ (1921ലെ ൨൦൦) റെഗുലേഷൻ പ്രകാരം വീണ്ടും പരിഷ്കരിച്ചു. അംഗസംഖ്യ 50 ആയി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതനുസരിച്ച് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 28 പേരും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട 22 പേരുമാണുറപ്പായിരുന്നത്. നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവരിൽ 15 പേർ ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഏഴുപേർ അനുഭാഗസ്ഥരുമായിരുന്നു. അനുഭാഗസ്ഥ നാമനിർദ്ദേശത്തിലൂടെ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയിരുന്നു. വനിതകൾക്ക് ഇദംപ്രഥമമായി സമ്മതിദാനത്തിനും സാമാജികസ്ഥാനത്തിനും അർഹത ലഭിച്ചു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1922 ഏപ്രിൽ 27-ന് തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു.

അഞ്ചു രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂമികുതി കൊടുക്കുകയോ ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ ഒരു രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂമികുതിയോ കെട്ടിടഭൂമികുതിയോ കൊടുക്കുകയോ ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽ നികുതി കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കും വിദ്യാർത്ഥികളല്ലാത്ത ബിരുദധാരികൾക്കും സ്ത്രീപുരുഷ ഭേദമില്ലാതെ സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ വോട്ടവകാശത്തിനും സ്ഥാനാർത്ഥിത്വത്തിനും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. 1921 ഡിസംബർ 26-ലെ വിജ്ഞാപനം (ഗസറ്റ്-1921 ഡിസംബർ 27) അനുസരിച്ച് രൂപീകരിച്ച നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ :

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 23 / സീറ്റ് 23 :- തിരുവനന്തപുരം (ജനറൽ അർബൻ), അഗസ്തീശ്വരം, ഇരണിയൽ-വിളവൻകോട്, കൽക്കുളം-തോവാള, നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം-നെടുമങ്ങാട്, ചിറയിൻകീഴ്, കൊല്ലം, പത്തനാപുരം-ചെങ്കോട്ട, കൊട്ടാരക്കര-കുന്നത്തൂർ, കരുനാഗപ്പള്ളി, മാവേലിക്കര-കർത്തികപ്പള്ളി, അമ്പലപ്പുഴ, തിരുവല്ല, ചെങ്ങന്നൂർ-പത്തനംതിട്ട, കോട്ടയം, ചേർത്തല, ചങ്ങനാശ്ശേരി-മീനച്ചിൽ, വൈക്കം-ഏറ്റുമാനൂർ, മുവാറ്റുപുഴ, തൊടുപുഴ-കുന്നത്തൂറാട്, ആലങ്ങാട്-പറവൂർ, പീരുമേട്-ദേവികുളം.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 5 / സീറ്റ് 5:- തിരുവിതാംകൂർ തോട്ടക്കാർ, തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ, ഇടവക, വാണിജ്യവ്യവസായം തെക്ക്, വാണിജ്യവ്യവസായം വടക്ക്.

താലൂക്ക് പുനഃസംഘടനയുടെ (1922) പശ്ചാത്തലത്തിൽ അടുത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് മുമ്പായി നിയോജക മണ്ഡല അതിർത്തി നിർണ്ണയം നടന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൂന്നു തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ (1925 മേയ് 14, 16; 1928 മേയ് 26, 28; 1931 മേയ് 20, 23) നടന്നു. 1924 ഡിസംബർ 28-ലെ വിജ്ഞാപനം (ഗസറ്റ് 1924 ഡിസംബർ 30) അനുസരിച്ച് രൂപീകരിച്ച നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 23 / സീറ്റ് 23:- തിരുവനന്തപുരം (ജനറൽ അർബൻ), തോവാള, അഗസ്തീശ്വരം, കൽക്കുളം-വിളവൻകോട്, നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം-നെടുമങ്ങാട്, ചിറയിൻകീഴ്, കൊല്ലം, പത്തനാപുരം-ചെങ്കോട്ട, കൊട്ടാരക്കര-കുന്നത്തൂർ, കരുനാഗപ്പള്ളി, മാവേലിക്കര-കാർത്തികപ്പള്ളി, അമ്പലപ്പുഴ, പത്തനംതിട്ട, തിരുവല്ല, കോട്ടയം, ചേർത്തല, വൈക്കം, ചങ്ങനാശ്ശേരി-പീരുമേട്, മീനച്ചിൽ-ദേവികുളം, മുവാറ്റുപുഴ-തൊടുപുഴ, കുന്നത്തൂറാട്, പറവൂർ.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 5 / സീറ്റ് 5:- തിരുവിതാംകൂർ തോട്ടക്കാർ, തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ ഇടവക, വാണിജ്യവ്യവസായം തെക്ക്, വാണിജ്യവ്യവസായം വടക്ക്.

ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ (1904 - 1932)

ജനാഭിലാഷങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനും അവരുടെ അടിയന്തിരപ്രശ്നങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാനും അർത്ഥവത്തായ ചർച്ചകളിലൂടെ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്താനുമുള്ള സുപ്രധാന വേദിയാണ് നിയമസഭ എന്ന വസ്തുത പരിഗണിച്ചാണ് ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് 1904 ഒക്ടോബർ ഒന്നിന് നിർണ്ണായകമായ ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ രാമതൊരു നിയമസഭാവേദിക്ക് - ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ (Travancore Sri Mulam Popular Assembly) രൂപം നൽകിയത്. നിയമനിർമ്മാണാധികാരമോ ഭരണപങ്കാളിത്തമോ ഇല്ലാത്ത പ്രജാസഭയുടെ കാലാവധി ഓരോ വർഷമായിരുന്നു. കൃഷി, വ്യവസായം, കച്ചവടം എന്നീ മേഖലകളുടെ പ്രതിനിധികളായ 100 രൂപയിൽ കുറയാത്ത കരം തീരുവയുള്ളവരും 6,000 രൂപ വാർഷിക വരുമാനമുള്ളവരുമായ വ്യക്തികളെയാണ് ഡിവിഷൻ പേഷ്കാർമാർ 1904-ൽ ഈ സഭയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

1904 ഒക്ടോബർ 22-ന് കൂടിയ പ്രഥമയോഗത്തിൽ 88 അംഗങ്ങൾ പങ്കെടുത്തു. അങ്ങനെ ജനപ്രതിനിധ്യ സ്വഭാവമുള്ള 'ജനകീയ' നിയമസഭ അന്നു ജന്മമെടുത്തു. പക്ഷേ, ഭൂപ്രഭുക്കന്മാരും ധനികവ്യാപാരികളുമായ നാട്ടുപ്രമാണിമാരിൽ നിന്ന് ദിവാൻപേഷ്കാർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർക്കു മാത്രമായിരുന്നു അന്ന് പ്രജാസഭാംഗത്വം. കോട്ടയം - 33, കൊല്ലം - 30, തിരുവനന്തപുരം - 12, പത്മനാഭപുരം (തെക്കൻ)-13 എന്നിങ്ങനെയാണ് തിരുവിതാംകൂർ ഡിവിഷനിൽ നിന്ന് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം.

എന്നാൽ അടുത്ത സമ്മേളനം (1905 ഒക്ടോബർ 21, 23, 24) മുതൽ അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവകാശം ജനങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു. 1905 മേയ് ഒന്നിന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ തിരുവിതാംകൂർ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ ഘടനയെയും നടപടികളെയും കുറിച്ചുള്ള ചട്ടങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളെ വർഷംതോറും (ചിങ്ങമാസത്തിൽ) തിരഞ്ഞെടുക്കാനും അംഗസംഖ്യ പരമാവധി 100 ആയി നിജപ്പെടുത്താനും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. രാജ്യം മുന്നും നാലും സമ്മേളനങ്ങളിൽ (1905 ഒക്ടോബർ, 1907 ജനുവരി, 1907 ഒക്ടോബർ) ആകെ ഇത്രയും പേർ പങ്കെടുത്തെങ്കിലും അഞ്ചും ആറും സമ്മേളനങ്ങളിൽ (1908 നവംബർ, 1910 ജനുവരി) ആകെയുള്ള അംഗസംഖ്യയിൽ കുറവു വന്നു.

എല്ലാവർക്കും സമ്മതിദാനാവകാശമില്ലായിരുന്നു. അമ്പതു രൂപയിൽ കുറയാതെ കരംതീരുവയുള്ളവർക്കും 3000 രൂപയിൽ കുറയാതെ വാർഷിക വരുമാനമുള്ളവർക്കും സർവ്വകലാശാലാ ബിരുദധാരികൾക്കുമായിരുന്നു അതാതു താലൂക്കുകളുടെ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനവകാശം. വനിതകൾക്കും സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്കും വോട്ടവകാശമില്ലായിരുന്നു.

ഡിവിഷൻ ആസ്ഥാനം ഉൾപ്പെടുന്ന നാലു താലൂക്കുകൾക്ക് (അഗസ്തീശ്വരം, തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, കോട്ടയം) മൂന്നും ശേഷിച്ച 27 താലൂക്കുകൾക്ക് രാജ്യം പേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനായിരുന്നു. ആകെ 66 സാമാജികരായിരുന്നു താലൂക്കുപ്രതിനിധികൾ. പത്മനാഭപുരം - 11, തിരുവനന്തപുരം - 9, കൊല്ലം - 23, കോട്ടയം - 23 എന്നിങ്ങനെയാണ് ഓരോ ഡിവിഷന്റെയും പ്രാതിനിധ്യം. അതാതു താലൂക്ക് ആസ്ഥാനങ്ങളിൽ തഹസിൽദാരുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുന്ന വോട്ടർമാരുടെ യോഗമാണ് ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തിയത്.

നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട പത്തുപേരും പട്ടണപരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റികളുടെ (തിരുവനന്തപുരം, നാഗർകോവിൽ, കൊല്ലം, ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം) പ്രതിനിധികളായി അഞ്ചുപേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടണപരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റികളിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങൾക്കായിരുന്നു വോട്ടവകാശം.

വിവിധ പ്ലാന്റേഴ്സ് അസോസിയേഷനുകൾ, അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ അസോസിയേഷനുകൾ, ക്രിസ്ത്യൻ അസോസിയേഷനുകൾ, കാത്തലിക് അസോസിയേഷനുകൾ, കച്ചവടസംഘങ്ങൾ, എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗം, ഈഴവ സമാജം, നായർ സമാജം, ജന്മിസഭ തുടങ്ങിയ അംഗീകൃത സംഘങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ പ്രജാസഭയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അയയ്ക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സംഘങ്ങളുടെ ആറു മുതൽ 19 വരെ പ്രതിനിധികൾ രാജ്യസമ്മേളനം (1905) മുതൽ ആറാം സമ്മേളനം (1910) വരെ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

1905 ആഗസ്റ്റ് മാസം മദ്ധ്യത്തിലാണ് (1081 ചിങ്ങമാസത്തിലെ ആദ്യ ആഴ്ച) രാജ്യ പ്രജാസഭയിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നത്. ചില സംഘങ്ങൾ കർക്കടകം അവസാന ആഴ്ചയിൽ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തിയിരുന്നു. കേരളത്തിൽ ഒരു നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടവകാശമുണ്ടാകുന്നത് ആദ്യമായിട്ടാണ്. താലൂക്കുകളിലെയും പട്ടണപരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റികളിലെയും അംഗീകൃത സംഘങ്ങളിലെയും വോട്ടർമാരെ കേരള നിയമസഭാ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളായി കണക്കാക്കാം.

1910 ജൂലൈ 31-ലെ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ ഘടനയിൽ കാര്യമായ പരിഷ്കാരം വരുത്തി. താലൂക്കുകളുടെയും തോട്ടക്കാരുടെയും കച്ചവടക്കാരുടെയും പട്ടണപരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റികളു

ടെയും ജന്മികളുടെയും പ്രതിനിധികളും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവരും ചേർന്നതായിരുന്നു അംഗങ്ങൾ. എല്ലാ മലയാള വർഷവും തുലാമാസത്തിൽ (ഒക്ടോബർ-നവംബർ) തെരഞ്ഞെടുപ്പും കുംഭമാസത്തിൽ (ഫെബ്രുവരി-മാർച്ച്) സമ്മേളനവും നടത്താനാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്. ഏഴാം സമ്മേളനത്തിൽ (1911) 70 പേരും എട്ടാം സമ്മേളനത്തിൽ (1912) 80 പേരും ഒമ്പതാംസമ്മേളനത്തിൽ (1913) 90 പേരുമാണ് ആകെ ഉ ായിരുന്നത്. പത്താംസമ്മേളനം (1914) മുതൽ ആകെ അംഗസംഖ്യ വീ ും 100 ആയി.

താലൂക്ക് പ്രതിനിധികൾ

പുതിയ വിജ്ഞാപനം അനുസരിച്ച് ഏഴാം സമ്മേളനം (1911) മുതൽ താലൂക്ക് പ്രതിനിധികളുടെ എണ്ണം 42 ആയി കുറച്ചു. ൪ ു പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കേ താലൂക്കുകളിലെ പകുതികളെ ൪ ു ഗ്രൂപ്പുകളായി വിഭജിച്ചാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തിയത്. വോട്ടവകാശത്തിനുള്ള യോഗ്യതകളിൽ വാർഷിക വരുമാനത്തിന്റെ പരിധി 3000 രൂപയിൽ നിന്ന് 2000 രൂപയായി കുറച്ചു.

അഗസ്തീശ്വരം, കൽക്കുളം, നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, കരുനാഗപ്പള്ളി, തിരുവല്ല, ചേർത്തല, കോട്ടയം, ചങ്ങനാശ്ശേരി എന്നീ പത്തു താലൂക്കുകൾക്ക് ൪ ും ശേഷിച്ച 22 താലൂക്കുകൾക്ക് ഒന്നും ആയിരുന്നു പ്രാതിനിധ്യം. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ദേവികുളം താലൂക്കിന് പ്രാതിനിധ്യം (ഒന്ന്) ലഭിച്ചു. എട്ടാംസമ്മേളനം (1912) മുതൽ പീരുമേട് താലൂക്കിനു പ്രാതിനിധ്യം (ഒന്ന്) ലഭിച്ചതോടെ താലൂക്കു പ്രതിനിധികളുടെ എണ്ണം 43 ആയി. ഒമ്പതാം സമ്മേളനത്തിൽ (1913) മാറ്റമു ായില്ല. ഇതിനുശേഷം താലൂക്കു പ്രതിനിധികളുടെ ആകെ എണ്ണത്തിൽ (43) മാറ്റമു ായില്ല.

1913 സെപ്റ്റംബർ 23-ലെ ഗസറ്റ് വിജ്ഞാപനപ്രകാരം നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം, ചിറയിൻകീഴ്, കൊല്ലം, കരുനാഗപ്പള്ളി, മാവേലിക്കര, ചെങ്ങന്നൂർ, തിരുവല്ല, ചേർത്തല, മൂവാറ്റുപുഴ എന്നീ പത്തു താലൂക്കുകൾക്ക് ൪ ും ശേഷിച്ച 23 താലൂക്കുകൾക്ക് ഒന്നും ആയിരുന്നു പ്രാതിനിധ്യം. പത്താം സമ്മേളനം (1914) മുതൽ 15-ാം സമ്മേളനം (1919) വരെ താലൂക്കുകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഇതായിരുന്നു.

പത്തനംതിട്ട താലൂക്കിനു പ്രാതിനിധ്യം (ഒന്ന്) ലഭിച്ചതോടെ (16-ാം സമ്മേളനം) ചെങ്ങന്നൂർ താലൂക്കിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം ൪ ുിൽ നിന്ന് ഒന്നായി കുറഞ്ഞു. ചുരുക്കത്തിൽ 16-ാം സമ്മേളനം (1920) മുതൽ 18-ാം സമ്മേളനം (1922) വരെ ഒമ്പതു താലൂക്കുകൾക്ക് ൪ ും 25 താലൂക്കുകൾക്ക് ഒന്നും ആയിരുന്നു പ്രാതിനിധ്യം. ഏറ്റവും കൂടുതൽ താലൂക്കുകൾ (34) ഉ ായിരുന്നത് ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ്.

ഇരണിയൽ, ചെങ്ങന്നൂർ, ഏറ്റുമാനൂർ, ആലങ്ങാട് എന്നീ താലൂക്കുകൾ 1922-ൽ നിർത്തലാക്കിയതോടെ 13 താലൂക്കുകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം ൪ ും 17 താലൂക്കുകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഒന്നും ആയി. ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ അവസാനത്തെ പത്തു (19 - 28) സമ്മേളനങ്ങളിൽ (1923-1932) കൽക്കുളം, നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം, ചിറയിൻകീഴ്, കൊല്ലം, കരുനാഗപ്പള്ളി, തിരുവല്ല, അമ്പലപ്പുഴ, കോട്ടയം, ചങ്ങനാശ്ശേരി, ചേർത്തല, കുന്നത്തുനാട്, മീനച്ചൽ എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ നിന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ൪ ു അംഗങ്ങളു ായിരുന്നു.

താലൂക്കുകളുടെ എണ്ണത്തിലും രൂപത്തിലും മാറ്റമു ായെങ്കിലും ഒമ്പതാം സമ്മേളനം (1913) മുതൽ 28-ാം സമ്മേളനം (1932) വരെ താലൂക്കു പ്രതിനിധികളുടെ ആകെ എണ്ണത്തിൽ (43) മാറ്റമു ായില്ല.

മറ്റു പ്രതിനിധികൾ

തോട്ടക്കാർക്ക് നാലു പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാമായിരുന്നു. മദ്ധ്യ തിരുവിതാംകൂർ, ദക്ഷിണ തിരുവിതാംകൂർ തുടങ്ങി വിവിധ പ്ലാന്റേഷൻ അസോസിയേഷനുകളാണ് ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തിയത്.

കോട്ടാർ-നാഗർകോവിൽ, തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, കായംകുളം, ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം എന്നീ ആറു പട്ടണങ്ങളിൽ 5000 രൂപയിൽ കുറയാതെ മൂടക്കി കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന കച്ചവടക്കാരുടെ സംഘങ്ങൾക്ക് ഓരോ പ്രതിനിധിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തയയ്ക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. പത്താം സമ്മേളനം (1914) മുതൽ ചങ്ങനാശ്ശേരിക്കും പ്രാതിനിധ്യം ലഭിച്ചു.

പട്ടണപരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റികൾക്ക് ഓരോ പ്രതിനിധിയെ പ്രജാസഭയിലേക്ക് അയയ്ക്കാമായിരുന്നു. കമ്മിറ്റികളിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികർക്കായിരുന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാൻ അർഹത. തിരുവനന്തപുരം, നാഗർകോവിൽ, കൊല്ലം, ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം എന്നീ അഞ്ചു പട്ടണങ്ങൾക്ക് ൪ ാം സമ്മേളനം (1905) മുതലേ പ്രാതിനിധ്യമു ായിരുന്നു. കായംകുളം, തിരുവല്ല, വൈക്കം ആലുവാ എന്നീ നാലു പട്ടണങ്ങൾക്ക് എട്ടാം സമ്മേളനം (1912) മുതലും കുളച്ചൽ, പത്മനാഭപുരം, ചെങ്കോട്ട, ചങ്ങനാശ്ശേരി എന്നീ നാലു പട്ടണങ്ങൾക്ക് ഒമ്പതാം സമ്മേളനം (1913) മുതലും കൃഴിത്തുറ, നെയ്യാറ്റിൻകര, ആറ്റിങ്ങൽ, ഹരിപ്പാട്, മാവേലിക്കര, പറവൂർ എന്നീ ആറു പട്ടണങ്ങൾക്ക് പത്താം സമ്മേളനം (1914) മുതലും പ്രജാസഭയിൽ പ്രതിനിധ്യം ലഭിച്ചു. പട്ടണപരി

ഷ്കരണ കമ്മിറ്റികൾ (ഔൺ ഇംപ്രൂവ്മെന്റ് കമ്മിറ്റി) 1920-ൽ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളാക്കിയപ്പോഴും പ്രജാസഭയിലെ പ്രതിനിധ്യം തുടർന്നു.

ജന്മിമാരുടെ പ്രതിനിധികളായി നാലുപേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനായിരുന്നു. ജന്മഭൂമിയിലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശമുള്ള ആളാണ് 'ജന്മി' (Land holder). കരമൊഴിവാക്കിയതോ രാജഭോഗം നൽകേ തോ ആയ ഭൂമിയാണ് ജന്മഭൂമി. 2000 രൂപയിൽ കുറയാതെ വാർഷിക വരുമാനമുള്ള ജന്മിമാർക്കാണ് വോട്ടവകാശത്തിനും സ്ഥാനാർത്ഥിത്വത്തിനും അർഹത. ഒരു ഡിവിഷൻ ഒരു പ്രതിനിധി എന്നതായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ (10 മുതൽ 18 വരെ സമ്മേളനങ്ങൾ: 1914-1922). ദേവികുളം ഡിവിഷൻ പ്രാതിനിധ്യമില്ലായിരുന്നു. ഏഴു മുതൽ ഒമ്പതു വരെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ (1911, 1912, 1913) മൂന്നു പ്രതിനിധികളാണു റായിരുന്നത്. പത്മനാഭപുരം-തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനുകൾ ചേർന്ന് ഒന്നും കൊല്ലം ഡിവിഷൻ ഒന്നും കോട്ടയം ഡിവിഷൻ ഒന്നും പ്രതിനിധിയെയാണ് അയച്ചിരുന്നത്. പത്മനാഭപുരം ഡിവിഷൻ തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനോടു ചേർത്തതിനെ (1922) തുടർന്ന് പഴയ പത്മനാഭപുരം ഡിവിഷൻ തിരുവനന്തപുരം-1 എന്നും പഴയ തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷൻ തിരുവനന്തപുരം-2 എന്നും ജന്മിമാരുടെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ അറിയപ്പെട്ടു. 19-ാം സമ്മേളനം (1923) മുതൽ തിരുവനന്തപുരം-1, തിരുവനന്തപുരം-2, കൊല്ലം, കോട്ടയം എന്നിവയായിരുന്നു ജന്മിമാരുടെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ.

നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം ആദ്യം പത്ത് എന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. ഏഴാം സമ്മേളനത്തിൽ (1911) ഇതായിരുന്നു സ്ഥിതി. എട്ട് (1912), ഒമ്പത് (1913) സമ്മേളനങ്ങളിൽ യഥാക്രമം 16-ഉം 22-ഉം നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട അംഗങ്ങളു റായിരുന്നു. പത്താം സമ്മേളനം (1914) മുതൽ 28-ാം സമ്മേളനം (1932) വരെ 23 പേരെ വീതം നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തു.

പത്താം സമ്മേളനം (1914) മുതൽ താലൂക്കുകളുടെയും (43) തോട്ടക്കാരുടെയും (നാല്) കച്ചവടക്കാരുടെയും (ഏഴ്) പട്ടണപരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റികളുടെയും (19) ജന്മികളുടെയും (നാല്) പ്രതിനിധികളും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട 23 പേരും ചേർന്ന് 100 അംഗങ്ങൾ ഉ റായിരുന്നു.

വനിതകൾക്ക് ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിൽ അംഗങ്ങളാകാനും പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുമുള്ള അധികാരം നൽകാനുള്ള റീജന്റ് മഹാരാണിയുടെ തീരുമാനത്തെ തുടർന്ന് സർക്കാർ 1930 നവംബർ 25-ന് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. പ്രജാസഭയുടെ അവസാനത്തെ ര ു (27, 28) സമ്മേളനങ്ങളിൽ (1931, 1932) വനിതകളെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തു.

ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ നടപടികളും തിരഞ്ഞെടുപ്പു ചട്ടങ്ങളും സമഗ്രമായി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന് 1922-ൽ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതു പരാജയപ്പെടുകയാണു റായത്.

ദിമണ്ഡല സംവിധാനം

ശ്രീ ചിത്തിര തിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ 1932 ഒക്ടോബർ 28-ലെ തിരുവിതാംകൂർ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് റിഫോംസ് (1108-ലെ ര റാം) റെഗുലേഷൻ പ്രകാരം ദിമണ്ഡല സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തി. 1933 ജനുവരി ഒന്നിന് ശ്രീമൂലം സഭ (ശ്രീമൂലം അസംബ്ലി) എന്നു പേരുള്ള അധോസഭയും ശ്രീചിത്തിര സംസ്ഥാന സമിതി (ശ്രീ ചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ) എന്നു പേരുള്ള ഉപരിസഭയും നിലവിൽ വന്നതോടെ നിയമസമിതിയുടെയും പ്രജാസഭയുടെയും പ്രവർത്തനം അവസാനിച്ചു. ഇതോടെ അംഗങ്ങളുടെ ആകെ എണ്ണം 109 ആയി.

1933-ലെ നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണയം അനുസരിച്ച് ഒന്നും (1933) 1936-37-ലെ അതിർത്തി നിർണയം അനുസരിച്ച് ര ും (1937, 1944) തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടന്നു. 1936-37-ലെ അതിർത്തി നിർണയത്തോടെ സമുദായങ്ങൾക്ക് ഏതാനും സീറ്റ് സംവരണം ചെയ്തു. 1939-ൽ ദേവികുളം ഡിവിഷൻ കോട്ടയം ഡിവിഷനോട് ചേർക്കുകയും ചേർത്തല താലൂക്ക് കോട്ടയം ഡിവിഷനിൽ നിന്ന് കൊല്ലം ഡിവിഷനിലേക്ക് മാറ്റുകയും ചെയ്തെങ്കിലും ഫലത്തിൽ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധിക്ക് മാറ്റമു റായില്ല.

ശ്രീമൂലം സഭ (1933-1947)

തിരുവിതാംകൂർ ശ്രീമൂലം സഭ (Travancore Sri Mulam Assembly)-യുടെ അംഗസംഖ്യ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 48 പേരും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട 24 പേരും ചേർന്ന് 72 ആയിരുന്നു. നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട 24 പേരിൽ 10 ഉദ്യോഗസ്ഥരും 14 അനുദ്യോഗസ്ഥരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. 1933 മാർച്ച് 14-ലെ ശ്രീമൂലം അസംബ്ലി തിരഞ്ഞെടുപ്പു ചട്ടങ്ങൾ (ഗസറ്റ്-1933 മാർച്ച് 14) പ്രകാരമുള്ള നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 43 / സീറ്റ് 43:- തിരുവനന്തപുരം (ജനറൽ അർബൻ), തോവാള, അഗസ്തീശ്വരം, കൽക്കുളം - 1, കൽക്കുളം - 2, വിളവൻകോട്, നെയ്യാറ്റിൻകര - 1, നെയ്യാറ്റിൻകര - 2, നെടുമങ്ങാട്, തിരുവനന്തപുരം, ചിറയിൻകീഴ് - 1, ചിറയിൻകീഴ് - 2, കൊല്ലം - 1, കൊല്ലം - 2, കരുനാഗപ്പള്ളി,

കാർത്തികപ്പള്ളി - 1, കാർത്തികപ്പള്ളി - 2, കൊട്ടാരക്കര, കുന്നത്തൂർ-പത്തനാപുരം, ചെങ്കോട്ട, മാവേലിക്കര, പത്തനംതിട്ട, അമ്പലപ്പുഴ - 1, അമ്പലപ്പുഴ - 2, തിരുവല്ല - 1, തിരുവല്ല - 2, തിരുവല്ല - 3, കോട്ടയം - 1, കോട്ടയം - 2, ചേർത്തല - 1, ചേർത്തല - 2, വൈക്കം, ചങ്ങനാശ്ശേരി - 1, ചങ്ങനാശ്ശേരി-പീരുമേട് - 2, മീനച്ചിൽ - 1, മീനച്ചിൽ - 2, മുവാറ്റുപുഴ - 1, മുവാറ്റുപുഴ - 2, തൊടുപുഴ-ദേവികുളം, ആലുവ, കുന്നത്തുനാട് - 1, കുന്നത്തുനാട് - 2, പറവൂർ.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 5 / സീറ്റ് 5:- തിരുവിതാംകൂർ തോട്ടക്കാർ, തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ തെക്ക്, തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ വടക്ക്, വാണിജ്യവ്യവസായം തെക്ക്, വാണിജ്യ വ്യവസായം വടക്ക്.

അഞ്ചു രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂമികുതി കൊടുക്കുകയോ ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ ഒരു രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂമികുതിയോ കെട്ടിടനികുതിയോ തൊഴിൽ നികുതിയോ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കും വിദ്യാർത്ഥികളല്ലാത്ത ബിരുദധാരികൾക്കും ആദായനികുതിദായകർക്കും സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ വോട്ടവകാശത്തിനു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു.

ഈ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1933 ജൂൺ 17, 20 തീയതികളിലായി തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട 14 അനുദ്യോഗസ്ഥരിൽ ഈഴവർക്കും (4) മുസ്ലീങ്ങൾക്കും (2) ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും (1) വനിതകൾക്കും (2) മറ്റും പ്രാതിനിധ്യം നൽകി.

നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ അതിർത്തി 1936 നവംബർ 30-ലെ വിജ്ഞാപനം (ഗസറ്റ് - 1936 ഡിസംബർ 1) അനുസരിച്ച് പുനർനിർണ്ണയിച്ചു. 22 നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ രണ്ട് നാലംഗമണ്ഡലങ്ങളും എട്ടെണ്ണം ത്രയാംഗമണ്ഡലങ്ങളും നാലെണ്ണം ദയാംഗ മണ്ഡലങ്ങളുമായിരുന്നു. ആകെയുള്ള 14 ബഹു അംഗവ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഒമ്പതെണ്ണത്തിൽ സംവരണ സീറ്റുകളു റായിരുന്നു. ഈഴവർക്ക് എട്ടും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കർക്ക് മൂന്നും മുസ്ലീംങ്ങൾക്ക് മൂന്നും സീറ്റുകൾ സംവരണം ചെയ്തിരുന്നു.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 17 / സീറ്റ് 43:- തിരുവനന്തപുരം (ജനറൽ അർബൻ), തോവാള-അഗസ്തീശ്വരം (2 സീറ്റ്), കൽക്കുളം-വിളവൻകോട് (3 സീറ്റ്, ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക), നെയ്യാറ്റിൻകര-തിരുവനന്തപുരം (3 സീറ്റ്; ഈഴവ, ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക) ചിറയിൻകീഴ്-നെടുമങ്ങാട് (3 സീറ്റ്; ഈഴവ) കൊല്ലം-കൊട്ടാരക്കര (3 സീറ്റ്; മുസ്ലീം, ഈഴവ) പത്തനാപുരം-ചെങ്കോട്ട, പത്തനംതിട്ട, തിരുവല്ല (3 സീറ്റ്), മാവേലിക്കര-കുന്നത്തൂർ (2 സീറ്റ്; ഈഴവ), കരുനാഗപ്പള്ളി-കാർത്തികപ്പള്ളി (3 സീറ്റ്; ഈഴവ) അമ്പലപ്പുഴ-ചേർത്തല (4 സീറ്റ്; ഈഴവ, മുസ്ലീം, ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക), വൈക്കം-കോട്ടയം (3 സീറ്റ്; ഈഴവ), ചങ്ങനാശ്ശേരി-പീരുമേട് (2 സീറ്റ്), മീനച്ചിൽ-തൊടുപുഴ (3 സീറ്റ്), മുവാറ്റുപുഴ-ദേവികുളം (2 സീറ്റ്), കുന്നത്തുനാട്-പറവൂർ (4 സീറ്റ്; ഈഴവ, മുസ്ലീം)

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 5 / സീറ്റ് 5:- തിരുവിതാംകൂർ തോട്ടക്കാർ, തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ തെക്ക്, തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ വടക്ക്, വാണിജ്യ വ്യവസായം തെക്ക്, വാണിജ്യവ്യവസായം വടക്ക്.

പുതിയ പരിഷ്കാരപ്രകാരം ഒരു രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂമികുതി കൊടുക്കുകയോ ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ ഏതെങ്കിലും തുക ഭൂമികുതിയോ കെട്ടിടനികുതിയോ തൊഴിൽ നികുതിയോ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കും വിദ്യാർത്ഥികളല്ലാത്ത ബിരുദധാരികൾക്കും ആദായനികുതി ദായകർക്കും സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ വോട്ടവകാശത്തിനു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു.

ഈ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ു തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ (1937 ഏപ്രിൽ 26, 28; 1944 ജൂലൈ 10, 12, 13) നടന്നു.

ശ്രീചിത്തിരാ സംസ്ഥാന സമിതി (1933-1947)

തിരുവിതാംകൂർ ശ്രീ ചിത്തിരാ സംസ്ഥാന സമിതി (Travancore Sri Chitra State Council)-യുടെ അംഗസംഖ്യ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 22 പേരും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട 15 പേരും ചേർന്ന് 37 ആയിരുന്നു. നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട 15 പേരിൽ 10 ഉദ്യോഗസ്ഥരും അഞ്ച് അനുദ്യോഗസ്ഥരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

25 രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂമികുതി കൊടുക്കുകയോ ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ അഞ്ചു രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂമികുതിയോ കെട്ടിടനികുതിയോ കൊടുക്കുകയോ ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽ നികുതി കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കും വിദ്യാർത്ഥികളല്ലാത്ത ബിരുദധാരികൾക്കും ആദായനികുതിദായകർക്കും 100 രൂപയിൽ കുറയാതെ പെൻഷൻ വാങ്ങുന്നവർക്കും സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ വോട്ടവകാശത്തിനു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. 1933 മാർച്ച് 14-ലെ ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു ചട്ടങ്ങൾ (ഗസറ്റ്-1933 മാർച്ച് 14) പ്രകാരമുള്ള നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ:

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 16 / സീറ്റ് 16:- തോവാള-അഗസ്തീശ്വരം, കൽക്കുളം-വിളവൻകോട്, നെയ്യാറ്റിൻകര-നെടുമങ്ങാട്, തിരുവനന്തപുരം, ചിറയിൻകീഴ്-നെടുമങ്ങാട്, കൊല്ലം-കരുനാഗപ്പള്ളി, കൊട്ടാരക്കര-പത്തനാപുരം-ചെങ്കോട്ട, മാവേലിക്കര-കാർത്തികപ്പള്ളി-കുന്നത്തൂർ, അമ്പലപ്പുഴ, തിരുവല്ല-പത്തനംതിട്ട, ചങ്ങനാശ്ശേരി-പീരുമേട്, കോട്ടയം, മീനച്ചിൽ-ദേവികുളം, മുവാറ്റുപുഴ-തൊടുപുഴ, വൈക്കം-ചേർത്തല, കുന്നത്തുനാട്-പറവൂർ.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 6 / സീറ്റ് 6:- തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ, ഇടവക, മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലുകൾ, തിരുവിതാംകൂർ തോട്ടക്കാർ, വാണിജ്യ വ്യവസായം തെക്ക്, വാണിജ്യ വ്യവസായം വടക്ക്.

ഈ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1933 ജൂൺ 17, 20 തീയതികളിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു.

നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ അതിർത്തി 1937 ജനുവരി 18-ലെ വിജ്ഞാപനം (ഗസറ്റ്-1937 ജനുവരി 19) അനുസരിച്ച് പുനർനിർണ്ണയിച്ചു. 16 നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ ആറെണ്ണം ദ്വയാംഗമണ്ഡലങ്ങളായിരുന്നു. അവയിൽ നാലെണ്ണത്തിൽ ഓരോ സംവരണസീറ്റും റെയിസിയായിരുന്നു. ഈശ്വരൻ രാജാജി എൽ. കത്തോലിക്കർക്ക് ഒന്നും മുസ്ലീംങ്ങൾക്ക് ഒന്നും സീറ്റുകൾ സംവരണം ചെയ്തിരുന്നു.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 10 / സീറ്റ് 16:- തോവാള-അഗസ്തീശ്വരം, കൽക്കുളം-വിളവൻകോട്-നെയ്യാറ്റിൻകര (2 സീറ്റ്; ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക), തിരുവനന്തപുരം-നെടുമങ്ങാട്-ചിറയിൻകീഴ് (2 സീറ്റ്; മുസ്ലീം) കൊല്ലം-കുന്നത്തൂർ, മാവേലിക്കര-തിരുവല്ല-പത്തനംതിട്ട (2 സീറ്റ്), കൊട്ടാരക്കര-പത്തനാപുരം-ചെങ്കോട്ട, കരുനാഗപ്പള്ളി-കാർത്തികപ്പള്ളി-അമ്പലപ്പുഴ-ചേർത്തല (2 സീറ്റ്; ഈശ്വരൻ രാജാജി എൽ. കത്തോലിക്കർക്ക് ഒന്നും മുസ്ലീംങ്ങൾക്ക് ഒന്നും സീറ്റുകൾ സംവരണം ചെയ്തിരുന്നു.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 6 / സീറ്റ് 6:- തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ, ഇടവക, മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലുകൾ, തിരുവിതാംകൂർ തോട്ടക്കാർ, വാണിജ്യ വ്യവസായം തെക്ക്, വാണിജ്യ വ്യവസായം വടക്ക്.

ഈ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാജ്യം തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ (1937 മേയ് 3; 1944 ജൂലൈ 13) നടന്നു.

ഉത്തരവാദ ഭരണം

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് 1947 സെപ്റ്റംബർ നാലിന് ഉത്തരവാദ ഭരണപ്രഖ്യാപനം നടത്തിയ തോടെ പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം ഏർപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന് 'തിരുവിതാംകൂർ പ്രതിനിധി സമിതി (Travancore Representative Body)' എന്ന പേരിൽ 120 അംഗ ഭരണഘടന നിർമ്മാണസഭ രൂപീകൃതമായി.

1947 സെപ്റ്റംബർ നാലിലെ വിളംബരമനുസരിച്ച് നവംബർ 18-ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രതിനിധി സമിതി തെരഞ്ഞെടുപ്പു ചട്ടങ്ങൾ (ഗസറ്റ്-1947 നവംബർ 17) പ്രകാരം 30 താലൂക്കുകളിലായി 80 നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ (120 സീറ്റ്) രൂപീകരിച്ചു.

താലൂക്കുകളുടെ പേരിലാണ് നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. തോവാള (1; 1), അഗസ്തീശ്വരം (1; 4), കൽക്കുളം (2;5), വിളവൻകോട് (1;4) നെയ്യാറ്റിൻകര (3; 6), നെടുമങ്ങാട് (2; 4), തിരുവനന്തപുരം (5; 7), ചിറയിൻകീഴ് (4; 5) കൊല്ലം (4; 7), കരുനാഗപ്പള്ളി (2; 4), കാർത്തികപ്പള്ളി (3; 3), മാവേലിക്കര (3; 4), കുന്നത്തൂർ (2; 3), കൊട്ടാരക്കര (3; 4), പത്തനാപുരം (1; 2), ചെങ്കോട്ട (1; 1) പത്തനംതിട്ട (3; 4), തിരുവല്ല (6; 7), അമ്പലപ്പുഴ (3; 5), ചേർത്തല (3; 4), ചങ്ങനാശ്ശേരി (4; 5), കോട്ടയം (4; 6), വൈക്കം (3; 3), മീനച്ചിൽ (3; 4), മുവാറ്റുപുഴ (3; 3), തൊടുപുഴ (2; 2), കുന്നത്തുനാട് (3; 5), പറവൂർ (3; 4), പീരുമേട് (1; 1), ദേവികുളം (1; 1) എന്നിങ്ങനെയാണ് ഓരോ താലൂക്കിലെയും നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും സീറ്റുകളുടെയും എണ്ണം.

നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 80 / സീറ്റ് 120 :- തോവാള, അഗസ്തീശ്വരം (4 സീറ്റ്; ഹിന്ദു നാടാർ, ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക, പറയ), കൽക്കുളം - 1, (3 സീറ്റ്; ഹിന്ദു നാടാർ, ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക), കൽക്കുളം-2 (2 സീറ്റ്; ഹിന്ദു നാടാർ) വിളവൻകോട് (4 സീറ്റ്; ഹിന്ദു നാടാർ, ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക, എസ്എയുസി), നെയ്യാറ്റിൻകര-1 (2 സീറ്റ്; ഹിന്ദു നാടാർ), നെയ്യാറ്റിൻകര-2 (2 സീറ്റ്; ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക), നെയ്യാറ്റിൻകര-3 (2 സീറ്റ്; എസ്എയുസി), നെടുമങ്ങാട്-1 (2 സീറ്റ്; മുസ്ലീം), നെടുമങ്ങാട്-2 (2 സീറ്റ്; കമ്മാള), തിരുവനന്തപുരം-1 (3 സീറ്റ്; ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക, മുസ്ലീം), തിരുവനന്തപുരം-2, തിരുവനന്തപുരം-3, തിരുവനന്തപുരം-4, തിരുവനന്തപുരം-5, ചിറയിൻകീഴ്-1, ചിറയിൻകീഴ്-2, ചിറയിൻകീഴ്-3 (2 സീറ്റ്; മുസ്ലീം), ചിറയിൻകീഴ്-4, കൊല്ലം-1, കൊല്ലം-2, കൊല്ലം-3 (2 സീറ്റ്; കമ്മാള), കൊല്ലം-4 (3 സീറ്റ്; ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക, മുസ്ലീം), കരുനാഗപ്പള്ളി-1 (2 സീറ്റ്;

അരയ), കരുനാഗപ്പള്ളി-2 (2 സീറ്റ്; മുസ്ലീം), കാർത്തികപ്പള്ളി-1, കാർത്തികപ്പള്ളി-2, കാർത്തികപ്പള്ളി-3, മാവേലിക്കര-1, മാവേലിക്കര-2, മാവേലിക്കര-3 (2 സീറ്റ്; താൻ), കുന്നത്തൂർ-1, കുന്നത്തൂർ-2 (2 സീറ്റ്; കുറവ), കൊട്ടാരക്കര-1, കൊട്ടാരക്കര-2, കൊട്ടാരക്കര-3 (2 സീറ്റ്; കുറവ), പത്തനാപുരം (2 സീറ്റ്; മുസ്ലീം), ചെങ്കോട്ട, പത്തനംതിട്ട-1 (2 സീറ്റ്; കമ്മാള), പത്തനംതിട്ട-2, പത്തനംതിട്ട-3, തിരുവല്ല-1, തിരുവല്ല-2, തിരുവല്ല-3, തിരുവല്ല-4 (2 സീറ്റ്; പുലയ), തിരുവല്ല-5, തിരുവല്ല-6, അമ്പലപ്പുഴ-1 (3 സീറ്റ്; ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക, മുസ്ലീം), അമ്പലപ്പുഴ-2, അമ്പലപ്പുഴ-3, ചേർത്തല-1, ചേർത്തല-2, ചേർത്തല-3 (2 സീറ്റ്; ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക), ചങ്ങനാശ്ശേരി-1, ചങ്ങനാശ്ശേരി-2, ചങ്ങനാശ്ശേരി-3, ചങ്ങനാശ്ശേരി-4 (2 സീറ്റ്; പറയ), കോട്ടയം-1, കോട്ടയം-2, കോട്ടയം-3, (2 സീറ്റ്; കമ്മാള), കോട്ടയം-4 (2 സീറ്റ്; പുലയ), വൈക്കം-1, വൈക്കം-2, വൈക്കം-3, മീനച്ചിൽ-1 (2 സീറ്റ്; കമ്മാള), മീനച്ചിൽ-2 (2 സീറ്റ്; പുലയ), മീനച്ചിൽ-3, മുവാറ്റുപുഴ-1 (2 സീറ്റ്; മുസ്ലീം), മുവാറ്റുപുഴ-2, മുവാറ്റുപുഴ-3, തൊടുപുഴ-1, തൊടുപുഴ-2, കുന്നത്തുനാട്-1 (3 സീറ്റ്; മുസ്ലീം, പുലയ), കുന്നത്തുനാട്-2, കുന്നത്തുനാട്-3, പറവൂർ-1, പറവൂർ-2 (2 സീറ്റ്; ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക), പറവൂർ-3, പീരുമേട്, ദേവികുളം.

അഗസ്തീശ്വരം, വിളവൻകോട് എന്നീ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്ന് നാലുപേരെ വീതം തിരഞ്ഞെടുക്കാമായിരുന്നു. കൽക്കുളം-1, തിരുവനന്തപുരം-1, കൊല്ലം-4, അമ്പലപ്പുഴ-1, കുന്നത്തുനാട്-1 എന്നിവ ത്രയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളായിരുന്നു. കൂടാതെ 24 ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും 49 ഏകാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. 120 അംഗ നിയമസഭയിലെ 40 സീറ്റുകൾ മുസ്ലീം (9), ലത്തീൻ കത്തോലിക്ക (9), ഹിന്ദു നാടാർ (5), കമ്മാള (5), പുലയ (4), പറയ (2), കുറവ (2), സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ യൂണൈറ്റഡ് ചർച്ച്-എസ്എയുസി (2), അരയ (1) താൻ (1) എന്നീ പത്തു സമുദായങ്ങൾക്ക് സംവരണം ചെയ്തിരുന്നു.

ഈ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 1948 ഫെബ്രുവരി ൨൪ മുതൽ 18 വരെയുള്ള തീയതികളിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നത്. 1948 മാർച്ച് 24-ലെ വിളംബര പ്രകാരം പ്രതിനിധി സമിതിയെ 'തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭ' (Travancore Legislative Assembly) ആയിക്കൂടി അംഗീകരിച്ചു.

വിവിധ തരം നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

തിരുവിതാംകൂർ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിൽ അഞ്ചും ശ്രീമൂലം അസംബ്ലിയിൽ അഞ്ചും ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിൽ ആറും പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും അത്രയും സീറ്റുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ പരിധികൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലുകൾ:- ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിലെ ഈ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ സംസ്ഥാനത്തുള്ള എല്ലാ മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലുകളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഇടവക:- ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലെയും ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിലെയും ഈ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഇടവകയും പൊളിറ്റിക്കൽ പെൻഷൻകാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ നിയോജകമണ്ഡലം പ്രാദേശികമല്ലാത്തതാണ്. ഒരു ഇടപ്രഭുവിന്റെ ഭരണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ദേശമാണ് 'ഇടവക'. സർക്കാരിലേക്ക് ഭൂനികുതി കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലമോ പ്രദേശമോ ആണിത്.

തിരുവിതാംകൂർ തോട്ടക്കാർ:- ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലെയും ശ്രീമൂലം അസംബ്ലിയിലെയും ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിലെയും ഈ നിയോജകമണ്ഡലം പ്രാദേശികമല്ലാത്തതാണ്.

തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ:- ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലെയും ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിലെയും ഈ നിയോജകമണ്ഡലം പ്രാദേശികമല്ലാത്തതാണ്. ശ്രീമൂലം അസംബ്ലിയിൽ ൨൪ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ (2 സീറ്റ്) ഉണ്ടായിരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ തെക്ക് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ തോവാള, അഗസ്തീശ്വരം, കൽക്കുളം, വിളവൻകോട്, നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം, നെടുമങ്ങാട്, ചിറയിൻകീഴ്, കൊല്ലം, കൊട്ടാരക്കര, പത്തനാപുരം, ചെങ്കോട്ട, കുന്നത്തൂർ, കരുനാഗപ്പള്ളി, കാർത്തികപ്പള്ളി, മാവേലിക്കര, പത്തനംതിട്ട, തിരുവല്ല, അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കുകൾ (അതായത് 1939 വരെയുള്ള തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം ഡിവിഷനുകൾ) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ ജന്മികൾ വടക്ക് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കോട്ടയം, ചങ്ങനാശേരി, വൈക്കം, ചേർത്തല, പറവൂർ, കുന്നത്തുനാട്, മുവാറ്റുപുഴ, തൊടുപുഴ, മീനച്ചിൽ, ദോവികുളം, പീരുമേട് താലൂക്കുകൾ (അതായത് 1939 വരെയുള്ള കോട്ടയം, ദേവികുളം ഡിവിഷനുകൾ) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

വാണിജ്യവ്യവസായം (കച്ചവടവും കൈത്തൊഴിലും):- ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലും ശ്രീമൂലം അസംബ്ലിയിലും ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിലും ൨ ു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ (2 സീറ്റ്) വീതം ഉ ായിരുന്നു.

വാണിജ്യവ്യവസായം തെക്ക് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ തോവാള, അഗസ്തീശ്വരം, ഇരണിയൽ (1922 വരെ), കൽക്കുളം, വിളവൻകോട്, നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം, നെടുമങ്ങാട്, ചിറയിൻകീഴ്, കൊല്ലം, കൊട്ടാരക്കര, പത്തനാപുരം, ചെങ്കോട്ട താലൂക്കുകൾ (അതായത് 1922 വരെയുള്ള പത്മനാഭപുരം, തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനുകളും കൊല്ലം ഡിവിഷന്റെ ഭാഗവും) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. വാണിജ്യവ്യവസായം വടക്ക് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കുന്നത്തൂർ, കരുനാഗപ്പള്ളി, കാർത്തികപ്പള്ളി, മാവേലിക്കര, ചെങ്ങന്നൂർ (1922 വരെ), പത്തനംതിട്ട, തിരുവല്ല, അമ്പലപ്പുഴ, കോട്ടയം, ചങ്ങനാശേരി, ഏറ്റുമാനൂർ (1922 വരെ), വൈക്കം, ചേർത്തല, പറവൂർ, ആലങ്ങാട് (1922 വരെ), കുന്നത്തുനാട്, മുവാറ്റുപുഴ, തൊടുപുഴ, മീനച്ചിൽ, ദേവികുളം, പീരുമേട് താലൂക്കുകൾ (അതായത് 1922 വരെയുള്ള കൊല്ലം ഡിവിഷന്റെ ഭാഗവും കോട്ടയം, ദേവികുളം ഡിവിഷനുകളും) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലെയും ശ്രീമൂലം അസംബ്ലിയിലെയും തിരുവനന്തപുരം മുനിസിപ്പൽ ടൗൺ മാത്രം ഉൾപ്പെടുന്ന നിയോജകമണ്ഡലത്തെ ജനറൽ അർബൻ (സാമാന്യ നാഗരീകം) എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലെയും ശ്രീമൂലം അസംബ്ലിയിലെയും ശ്രീചിത്തിരാ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിലെയും ശേഷിച്ച എല്ലാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും ജനറൽ റൂറൽ (സാമാന്യ ഗ്രാമീണം) ആയിരുന്നു. താലൂക്കുകൾ അതേ പടിയോ താലൂക്കുകളെ വിഭജിച്ചോ ഒന്നിലധികം താലൂക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തോ ഒരു താലൂക്കിനോട് സമീപ താലൂക്കിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തോ ആണ് ഈ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കൊച്ചിയിലെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

ഇന്നത്തെ എറണാകുളം, തൃശൂർ, പാലക്കാട് എന്നീ ജില്ലകളുടെ ഭാഗങ്ങൾ ചേർന്നതായിരുന്നു കൊച്ചി രാജ്യം. കൊച്ചിയും ബ്രിട്ടീഷുകാരും തമ്മിൽ 1791-ൽ ഒപ്പുവച്ച കരാർ, പിൻക്കാലത്തു ആ രാജ്യത്തു ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മ സ്ഥാപിക്കാനിടവരുത്തി.

കൊച്ചി മഹാരാജാവ് 1923 ആഗസ്റ്റ് ഒൻപതിന് പാസ്സാക്കിയ കൊച്ചിൻ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ ആക്ട് (1098-ലെ എട്ടാം റെഗുലേഷൻ) അനുസരിച്ചാണ് കൊച്ചിയിൽ നിയമനിർമ്മാണസമിതി (ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ) രൂപീകരിച്ചത്. ഇതേ കാര്യത്തിന് 1920 ഡിസംബർ ൨ 1ന് (1096 വ്യക്തികം 17) കൊച്ചി മഹാരാജാവ് പുറപ്പെടുവിച്ച വിളംബരം പിൻവലിച്ചുകൊ ാണ് പുതിയ വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചത്. നിയമസമിതിയിലേ ക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം ഭൂസ്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു.

1098 (1923)-ലെ എട്ടാം റെഗുലേഷൻ ഏഴാം വകുപ്പിനാൽ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന അധികാരമനുസരിച്ച് 1923 സെപ്റ്റംബർ ആറിലെ കൊച്ചി ഗവൺമെന്റ് പരസ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങൾ (കൊച്ചി ഗവൺമെന്റ് ഗസറ്റ്-1923 സെപ്റ്റംബർ 8) അനുസരിച്ച് പത്തു രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂനികുതി കൊടുക്കുന്ന വർക്കും അഞ്ചു രൂപയിൽ കുറയാതെ മുനിസിപ്പൽ നികുതി കൊടുക്കുന്നവർക്കും ഒരു മാസം 25 രൂപയിൽ കുറയാതെ പെൻഷൻ വാങ്ങുന്നവർക്കും ബിരുദധാരികൾക്കും മറ്റുമായിരുന്നു സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ വോട്ടവകാശം. തെരഞ്ഞെടുപ്പു ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചുള്ള നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 23 / സീറ്റ് 23 :- എറണാകുളം ടൗൺ, മട്ടാഞ്ചേരി ടൗൺ, തൃശൂർ ടൗൺ, വൈറ്റില, തൃപ്പൂണിത്തുറ, പള്ളുരുത്തി, ഞാറയ്ക്കൽ, വെള്ളാരപ്പള്ളി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, ചാലക്കുടി, നെല്ലായി, അഡൂർ, കാട്ടൂർ, ഉരകം, അന്തിക്കാട്, മുളകുന്നത്തുകാവ്, വടക്കാഞ്ചേരി, ചെറുതുരുത്തി, പഴയന്നൂർ, കുന്നംകുളം, ചിറ്റൂർ, തത്തമംഗലം.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 7 / സീറ്റ് 7 :- ജന്മികൾ, തോട്ടക്കാർ, വാണിജ്യ വ്യവസായം, ഈഴവർ തെക്ക്, ഈഴവർ വടക്ക്, മുസൽമാൻമാർ, ജ്യോതന്മാർ.

കൊച്ചി-കണയന്നൂർ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, മുക്കുന്ദപുരം, താലൂക്കുകളിലെ ഈഴവരെ ഈഴവർ തെക്ക് നിയോജകമണ്ഡലത്തിലും തൃശൂർ, തലപ്പള്ളി, ചിറ്റൂർ താലൂക്കുകളിലെ ഈഴവരെ ഈഴവർ വടക്ക് നിയോജകമണ്ഡലത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ശേഷിച്ച പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധി സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിരുന്നു.

ഈ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1925 ജനുവരി ഏഴിന് കൊച്ചി ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലേക്കുള്ള ആദ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നു. 1925 ഏപ്രിൽ മുന്നിന് കൊച്ചി ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ (Cochin Legislative Council) ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വാണിജ്യവ്യവസായം പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലം നിർമ്മിക്കുക. ചിറ്റൂർ-തത്തമംഗലം ടൗൺ പുതിയതായി രൂപീകരിച്ചു. ചിറ്റൂർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിനു പകരം ചിറ്റൂർ റൂറൽ, തത്തമംഗലം നിയോജകമണ്ഡലത്തിനു പകരം നെന്മാറ എന്നിവയും രൂപീകരിച്ചു. മറ്റു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധിക്കു മാറ്റമില്ല. 1927 ജൂൺ എട്ടിലെ വിജ്ഞാപനം (ഗസറ്റ്-1927 ജൂൺ 18) അനുസരിച്ച് പുതുക്കിയ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പട്ടിക താഴെ ചേർക്കുന്നു.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 24 / സീറ്റ് 24 :- എറണാകുളം ടൗൺ, മട്ടാഞ്ചേരി ടൗൺ, തൃശൂർ ടൗൺ, ചിറ്റൂർ-തത്തമംഗലം ടൗൺ, വൈറ്റില, തൃപ്പൂണിത്തുറ, പള്ളൂരുത്തി, ഞാറയ്ക്കൽ, വെള്ളാരപ്പള്ളി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, ചാലക്കുടി, നെല്ലായി, അഡൂർ, കാട്ടൂർ, ഊരകം, അന്തിക്കാട്, മുളകുന്നത്തുകാവ്, വടക്കാഞ്ചേരി, ചെറുതുരുത്തി, പഴയന്നൂർ, കുന്നംകുളം, ചിറ്റൂർ റൂറൽ, നെമ്മാറ.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 6 / സീറ്റ് 6 :- ജന്മികൾ, തോട്ടക്കാർ, ഈഴവർ തെക്ക്, ഈഴവർ വടക്ക്, മുസ്ലിമാന്മാർ, ജ്യോതിഷർ.

ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കൊച്ചി ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലേക്കുള്ള രാജ്യമന്ത്രിയുടെ മുന്നോട്ടുവെച്ച തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ (1928 മേയ് 23, 1931 മേയ് 20) നടന്നത്.

കൊച്ചിയിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു നിയമനിർമ്മാണ സമിതികളിലെ 45 അംഗങ്ങളിൽ 30 പേർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും 15 പേർ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവരിൽ അധികൃത വർഗ്ഗക്കാരും ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യനും വനിതയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ശേഷിച്ചവർ ഉദ്യോഗസ്ഥരായിരുന്നു. ഇവർക്കു പുറമേ ഏതെങ്കിലും ബില്ലിന്റെ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക ജ്ഞാനമോ പരിചയമോ ഉള്ള രാജ്യമന്ത്രിയുടെ കൂടെ അംഗങ്ങളെ മഹാരാജാവ് താൽക്കാലികമായി നിയമിച്ചിരുന്നു.

കൊച്ചി മഹാരാജാവ് 1932 ജനുവരിയിൽ നടത്തിയ പ്രഖ്യാപനമനുസരിച്ച് സമ്മതിദായകരുടെ യോഗ്യതാമാനദണ്ഡം ലഘൂകരിച്ചപ്പോൾ സമ്മതിദാനാവകാശം വിസ്തൃതമാക്കി. അതനുസരിച്ച് നിയമനിർമ്മാണ സമിതിയുടെ ഘടനയും ചട്ടങ്ങളും പരിഷ്കരിച്ചു. 1934 ഏപ്രിൽ 18-ലെ വിജ്ഞാപനം (ഗസറ്റ്-1934 ഏപ്രിൽ 21) അനുസരിച്ച് അഞ്ചു രൂപയിൽ കുറയാതെ ഭൂമിയിൽ കൊടുക്കുന്നവർക്കും രൂപയിൽ കുറയാതെ മുനിസിപ്പൽ നികുതി കൊടുക്കുന്നവർക്കും ഒരു മാസം 10 രൂപയിൽ കുറയാതെ പെൻഷൻ വാങ്ങുന്നവർക്കും ആദായ നികുതിദായകർക്കും ബിരുദധാരികൾക്കും മറ്റുമായിരുന്നു സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ വോട്ടവകാശം. പരിഷ്കരിച്ച തിരഞ്ഞെടുപ്പു ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 29 / സീറ്റ് 29 :- എറണാകുളം ടൗൺ വടക്ക്, എറണാകുളം ടൗൺ തെക്ക്, മട്ടാഞ്ചേരി ടൗൺ വടക്ക്, മട്ടാഞ്ചേരി ടൗൺ തെക്ക്, തൃശൂർ ടൗൺ വടക്ക്, തൃശൂർ ടൗൺ തെക്ക്, ചിറ്റൂർ-തത്തമംഗലം ടൗൺ, വൈറ്റില, തൃപ്പൂണിത്തുറ, പള്ളൂരുത്തി, ഇളങ്കുന്നപ്പുഴ, ഞാറയ്ക്കൽ, പള്ളിപ്പുറം, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, ചാലക്കുടി, നെല്ലായി, അഡൂർ, കാട്ടൂർ, ഊരകം, അന്തിക്കാട്, മുളകുന്നത്തുകാവ്, വടക്കാഞ്ചേരി, ചെറുതുരുത്തി, പഴയന്നൂർ, കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി, ചിറ്റൂർ റൂറൽ, നെമ്മാറ.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 7 / സീറ്റ് 7 :- ജന്മികൾ, തോട്ടക്കാർ, വാണിജ്യവ്യവസായം, ഈഴവർ തെക്ക്, ഈഴവർ വടക്ക്, മുഹമ്മദീയർ, ജ്യോതിഷർ. പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധിക്ക് മാറ്റമില്ല.

കൊച്ചിയിലെ നാലാമത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് (1935 മേയ് 20) ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടന്നു. ഇതിലൂടെ രൂപീകരിച്ച നാലാമത്തെ (1935-1938) നിയമനിർമ്മാണ സമിതിയിലെ 54 അംഗങ്ങളിൽ 36 പേർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും 18 പേർ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവരിൽ നാലു പേർ അനുദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളായിരുന്നു.

ദിഭരണ സമ്പ്രദായം (ഡയർക്കി)

1938 ജൂൺ 17-ന് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് കൊച്ചിൻ ആക്ട് (1113-ലെ 20-ാം നമ്പർ ആക്ട്) പ്രകാരം ദിഭരണ സംവിധാനം (Diarchy) നിലവിൽ വന്നു. അതോടെ ഒരു മന്ത്രി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുമുമ്പായി നിയമസമിതിയുടെ ഘടനയും ചട്ടങ്ങളും പരിഷ്കരിച്ചു. വോട്ടർമാരുടെ യോഗ്യതയിൽ കാര്യമായ ഇളവു വന്നു. ഇതനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും തുക ഭൂമിയിൽ കൊടുക്കുന്നവർക്കും മുനിസിപ്പൽ നികുതി കൊടുക്കുന്നവർക്കും ഒരു മാസം 10 രൂപയിൽ കുറയാതെ പെൻഷൻ വാങ്ങുന്നവർക്കും ആദായനികുതിദായകർക്കും സ്കൂൾ ഫൈനൽ പരീക്ഷ പാസ്സായവർക്കും മറ്റുമായിരുന്നു സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ വോട്ടവകാശം. 1937 ഡിസംബർ നാലിലെ വിജ്ഞാപനം (ഗസറ്റ്-1937 ഡിസംബർ 4) അനുസരിച്ചുള്ള നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 25 / സീറ്റ് 27:- കണയന്നൂർ, തൃപ്പൂണിത്തുറ, എറണാകുളം, എറണാകുളം വനിത, മട്ടാഞ്ചേരി (ദയാംഗം; മുസ്ലീം), ഞാറയ്ക്കൽ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ (ദയാംഗം; മുസ്ലീം), കാട്ടൂർ, അഡൂർ, ചാലക്കുടി, ഇരിങ്ങാലക്കുട, നെല്ലായി, അന്തിക്കാട്, ഊരകം, മുളകുന്നത്തുകാവ്, തൃശൂർ ടൗൺ വടക്ക്, തൃശൂർ ടൗൺ തെക്ക്, തൃശൂർ വനിത, വടക്കാഞ്ചേരി, ചെറുതുരുത്തി, പഴയന്നൂർ, കുന്നംകുളം, നെമ്മാറ, ചിറ്റൂർ-തത്തമംഗലം, ചിറ്റൂർ റൂറൽ.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 11 / സീറ്റ് 11:- ജന്മികൾ, തോട്ടക്കാർ, വാണിജ്യവ്യവസായം, ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യൻ എറണാകുളം, ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യൻ മട്ടാഞ്ചേരി, ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ഈഴവർ കൊച്ചി-കണയന്നൂർ, ഈഴവർ മുക്തപുരം, ഈഴവർ തൃശൂർ, ഈഴവർ തലപ്പള്ളി, ഈഴവർ ചിറ്റൂർ.

മട്ടാഞ്ചേരി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഓരോ സീറ്റ് സംവരണം ചെയ്യാത്തതും (ജനറൽ) ഓരോ സീറ്റ് മുസ്ലീം സംവരണവുമായിരുന്നു.

എറണാകുളം വനിതാ നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെ പരിധി എറണാകുളം നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെ പരിധി (എറണാകുളം മുനിസിപ്പാലിറ്റിയും മുളവുകാട്, ചേരാനെല്ലൂർ റവന്യൂ വില്ലേജുകളും) തന്നെയായിരുന്നു. തൃശൂർ വനിതാ നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെ പരിധി തൃശൂർ ടൗൺ വടക്ക്, തൃശൂർ ടൗൺ തെക്ക് നിയോജക മണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധികൾ ചേർന്നതായിരുന്നു. ഇതു തൃശൂർ മുനിസിപ്പൽ ടൗൺ തന്നെയായിരുന്നു.

ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എറണാകുളം നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കൊച്ചി-കണയന്നൂർ താലൂക്കിലെ എറണാകുളം മുനിസിപ്പാലിറ്റിയും സമീപ റവന്യൂ വില്ലേജുകളും മട്ടാഞ്ചേരി നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കൊച്ചി-കണയന്നൂർ താലൂക്കിലെ മട്ടാഞ്ചേരി മുനിസിപ്പാലിറ്റിയും സമീപ റവന്യൂ വില്ലേജുകളും കൊടുങ്ങല്ലൂർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കൊച്ചി-കണയന്നൂർ താലൂക്കിലെ ശേഷിച്ച റവന്യൂ വില്ലേജുകളും കൊടുങ്ങല്ലൂർ മുക്തപുരം, തൃശൂർ, തലപ്പള്ളി, ചിറ്റൂർ താലൂക്കുകളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഈഴവരുടെ കൊച്ചി-കണയന്നൂർ പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കൊച്ചി കണയന്നൂർ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ താലൂക്കുകൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈഴവരുടെ മറ്റു പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധി അതതു താലൂക്കുകളായിരുന്നു. ജന്മികൾ, തോട്ടക്കാർ, വാണിജ്യവ്യവസായം എന്നീ പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ സംസ്ഥാനവ്യാപകമായിരുന്നു.

അടുത്ത ൨ ു തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ (1938 ജൂൺ 6, 1945 മേയ് 28) ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടന്നു. ആകെതുള്ള 58 അംഗങ്ങളിൽ 38 പേർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും 20 പേർ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. 1938-ൽ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട എട്ടു പേരും 1945-ലെ പത്തു പേരും അനുദ്യോഗസ്ഥ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. അങ്ങനെ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകി.

മന്ത്രിമാരുടെ എണ്ണം 1945-ൽ ൨ ും 1946-ൽ നാലുമായി. ഒരു പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 1947-ൽ നാലംഗ മന്ത്രിസഭ രൂപീകരിച്ചു.

ഉത്തരവാദ ഭരണം

കൊച്ചി മഹാരാജാവ് 1947 ആഗസ്റ്റ് 14-ന് ഉത്തരവാദ ഭരണപ്രഖ്യാപനം നടത്തി. ഇതോടെ പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശവും ഏർപ്പെടുത്തി. 1948 മേയ് 12-ലെ കൊച്ചി ഗവൺമെന്റ് (ഭേദഗതി) ആക്ട് (1123-ലെ 15-ാം നമ്പർ ആക്ട്) പ്രകാരം 'ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ', (നിയമസമിതി) 'ലെജിസ്ലേറ്റീവ് അസംബ്ലി' (Cochin Legislative Assembly) ആയി. ഈ വിജ്ഞാപനമനുസരിച്ച് (അസാധാരണ ഗസറ്റ് - 1948 മേയ് 12) നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 43 / സീറ്റ് 50 :- കൊഴിഞ്ഞാമ്പാറ, പട്ടഞ്ചേരി, ചിറ്റൂർ-തത്തമംഗലം, നെമ്മാറ, പഴഞ്ഞി, കുന്നംകുളം, വേലൂർ, ദേശമംഗലം, വടക്കാഞ്ചേരി, ചെറുതുരുത്തി (ദയാംഗം; മുസ്ലീം), പഴയന്നൂർ, അരണാട്ടുകര (ദയാംഗം; അധഃകൃതർ) ഒല്ലൂർക്കര, തൃശൂർ ടൗൺ വടക്ക്, തൃശൂർ ടൗൺ തെക്ക്, ചിറ്റൂരം, മണലൂർ, ഊരകം, ഒല്ലൂർ, ആമ്പല്ലൂർ, പറപ്പുകര, കൊടകര (ദയാംഗം; അധഃകൃതർ), കാട്ടൂർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, ആളൂർ, പൂമംഗലം, കോടശ്ശേരി, ചാലക്കുടി, മാള, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, അഴീക്കോട്, വെള്ളാരപ്പിള്ളി, ചേരാനെല്ലൂർ (ത്രയാംഗം; ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യൻ, മുസ്ലീം) എറണാകുളം, മരട്, തൃപ്പൂണിത്തുറ, കണയന്നൂർ (ദയാംഗം; അധഃകൃതർ), പള്ളിപ്പുറം, ഇളങ്കുന്നപ്പുഴ, മട്ടാഞ്ചേരി, കുമ്പളങ്ങി, (ദയാംഗം; ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യൻ), തൃശൂർ വനിത, എറണാകുളം വനിത.

പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 3 / സീറ്റ് 3 :- ജന്മികൾ, വാണിജ്യവ്യവസായം, തൊഴിലാളി. പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധി സംസ്ഥാന വ്യാപകമായിരുന്നു.

വനിതാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധി അതാതു മുനിസിപ്പൽ ടൗൺകളായിരുന്നു. തൃശൂർ വനിതാ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ തൃശൂർ ടൗൺ വടക്ക്, തൃശൂർ ടൗൺ തെക്ക് നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് ചുരുക്കം.

കൊച്ചി-കണയന്നൂർ (11; 15), കൊടുങ്ങല്ലൂർ (2; 2), മുകുന്ദപുരം (10; 11), തൃശൂർ (9; 10), തലപ്പള്ളി (7; 8), ചിറ്റൂർ (4; 4) എന്നിങ്ങനെയാണിരുന്നു ഓരോ താലൂക്കിലെയും സാമാന്യ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും സീറ്റുകളുടെയും എണ്ണം.

പ്രയാഗ-ദയറാഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഓരോ സീറ്റ് സംവരണം ചെയ്യാത്തതും (ജനറൽ) ശേഷിച്ച സീറ്റ് അതോടൊപ്പം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സമുദായത്തിന് സംവരണം ചെയ്തതായിരുന്നു. അധികൃതർക്ക് മൂന്നും മുസ്ലിംങ്ങൾക്ക് രണ്ടും ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് രണ്ടും സീറ്റുകൾ സംവരണം ചെയ്തിരുന്നു. കൂടാതെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെ പോകുന്ന സമുദായങ്ങൾക്ക് നോമിനേഷൻ നൽകുന്നതിന് അഞ്ചു സീറ്റുകൾ മാറ്റിവെച്ചിരുന്നു.

പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1948 സെപ്റ്റംബർ 8, 11 തീയതികളിൽ നടന്ന പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലമായി രൂപീകരിച്ച കൊച്ചി നിയമസഭയിൽ അങ്ങനെ 58 അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ, വിശ്വകർമ്മ, കുടുംബിച്ചെട്ടി, പെരുമണ്ണാൻ, അരയൻ എന്നീ സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അംഗങ്ങളെയാണ് പ്രസ്തുത സഭയിലേക്ക് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തത്.

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും 1949 ജൂലൈ ഒന്നിനു ലയിച്ച് 'തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി' എന്ന ഒരു സംസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു. പ്രാദേശിക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ എണ്ണം 123 ആയി. അവയുടെ പരിധിക്ക് മാറ്റമുണ്ടായില്ല. സംയോജനത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി നിയമസഭയിൽ (Travancore-Cochin Legislative Assembly) ഇരു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും നിയമസഭകളിലെ 178 അംഗങ്ങൾ സാമാജികരായി. കൊച്ചിയിലെ പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മൂന്നുപേരും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട അഞ്ചു പേരും ഉൾപ്പെടെയാണിത്. കേരള സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിനു (1956) മുമ്പ് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം (1951, 1953) ഡീലിമിറ്റേഷൻ നടന്നിട്ടുണ്ട്.

രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് (1951)

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പ്രകാരമുള്ള ഒന്നാം പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുമ്പായി 1951-ൽ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ ആദ്യത്തെ നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണ്ണയം നടന്നു. ഇതനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ 11 ലോക്സഭാ നിയോജക മണ്ഡലങ്ങളും 97 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും രൂപീകരിച്ചു. ഇവയിൽ ഒരു ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലവും 11 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും ദയറാഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും ശേഷിച്ചവ ഏകാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളായിരുന്നു. ദയറാഗ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഓരോ സീറ്റ് പട്ടികജാതി സംവരണമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ 12 ലോക്സഭാ സീറ്റും 108 നിയമസഭാ സീറ്റുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ ഒന്നാമത്തെ പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പ് 1951 ഡിസംബർ 10 മുതൽ 1952 ജനുവരി 5 വരെ നിയമസഭയിലേക്കും ലോക്സഭയിലേക്കും ഒരുമിച്ചു നടന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി നിയമസഭയിൽ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധിയുൾപ്പെടെ 109 അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.

രാഷ്ട്രപതി 1951 മേയ് 15-നു പുറപ്പെടുവിച്ച '1951-ലെ (തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി) പാർലമെന്ററിയം അസംബ്ലിയും നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണ്ണയ ഉത്തരവ്' പ്രകാരം തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ രൂപീകരിച്ച ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും അവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

നാഗർകോവിൽ: തോവാള-അഗസ്തീശ്വരം (ദയറാഗം), നാഗർകോവിൽ, ഇരണിയൽ (ദയറാഗം), കൽക്കുളം, തിരുവട്ടാർ, കിള്ളിയൂർ, അരുമന • തിരുവനന്തപുരം : വിളവൻകോട്, നെയ്യാറ്റിൻകര, പാറശ്ശാല, കോട്ടുകാൽ,നേമം,തിരുവനന്തപുരം സിറ്റി-1, തിരുവനന്തപുരം സിറ്റി - 2, ഉള്ളൂർ, കഴക്കൂട്ടം • ചിറയിൻകീഴ്: ആര്യനാട്, നെടുമങ്ങാട്, വാമനപുരം, ആറ്റിങ്ങൽ, ചിറയിൻകീഴ്, വർക്കല, പരവൂർ, ചടയമംഗലം (ദയറാഗം) • കൊല്ലം-മാവേലിക്കര (ദയറാഗം): ഇരവിപുരം, കൊല്ലം, പെരിനാട്, കൊട്ടാരക്കര, പട്ടാഴി, പത്തനാപുരം, ചെങ്കോട്ട, കുന്നത്തൂർ (ദയറാഗം), ചവറ, കരുനാഗപ്പള്ളി, പുതുപ്പള്ളി, ഭരണിക്കാവ് (ദയറാഗം), മാവേലിക്കര, ചെങ്ങന്നൂർ (ദയറാഗം), മുതുകുളം • ആലപ്പുഴ: കാർത്തികപ്പള്ളി, തകഴി, അമ്പലപ്പുഴ, ആലപ്പുഴ-1, ആലപ്പുഴ-2, തണ്ണീർമുക്കം, ചേർത്തല, തുറവൂർ, അരൂർ • തിരുവല്ല: കടപ്ര, കല്ലൂപ്പാറ, തിരുവല്ല, പത്തനംതിട്ട, ഓമല്ലൂർ, റാന്നി, ചങ്ങനാശ്ശേരി(ദയറാഗം), വിജയപുരം • മീനച്ചിൽ: കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, വാഴൂർ, മീനച്ചിൽ, പുത്താർ, രാമപുരം, കുമരമംഗലം,

തൊടുപുഴ, ദേവികുളം-പീരുമേട് (ദയാംഗം) • കോട്ടയം: തിരുവാർപ്പ്, കോട്ടയം, ഏറ്റുമാനൂർ, ഉഴവൂർ, കടുത്തുരുത്തി, വൈക്കം, പിറവം, മുവാറ്റുപുഴ, കോതമംഗലം • എറണാകുളം: പെരുമ്പാവൂർ, കുന്നത്തുനാട്, ആലുവ, അയിരൂർ, ആലങ്ങാട്, കണയന്നൂർ (ദയാംഗം), എറണാകുളം, മട്ടാഞ്ചേരി • കൊടുങ്ങല്ലൂർ: കോതകുളങ്ങര, പറവൂർ, ഞാറയ്ക്കൽ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, പൂമംഗലം, ചാലക്കുടി, ആമ്പല്ലൂർ (ദയാംഗം), ഇരിങ്ങാലക്കുട • തൃശൂർ: ഉറരകം, മണലൂർ, തൃശൂർ, വിയ്യൂർ, കുന്നംകുളം, വടക്കാഞ്ചേരി (ദയാംഗം), ചിറ്റൂർ, നെന്മാറ.

ഒന്നാം ഡീലിമിറ്റേഷൻ കമ്മീഷൻ (1953)

1952-ലെ ഡീലിമിറ്റേഷൻ കമ്മീഷൻ ആക്ട് അനുസരിച്ച് 1951-ലെ സെൻസസ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നാം ഡീലിമിറ്റേഷൻ കമ്മീഷന്റെ (1953) ശുപാർശപ്രകാരം അടുത്ത നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണ്ണയം നടന്നു. 1953-ലെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ 12 ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും 106 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും രൂപീകരിച്ചു. ഇവയിൽ ഒരു ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലവും 11 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലവും ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും ശേഷിച്ചവ ഏകാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുമായിരുന്നു. ദയാംഗ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഓരോ സീറ്റ് പട്ടികജാതി സംവരണമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ 13 ലോക്സഭാ സീറ്റും 117 നിയമസഭാ സീറ്റുമാണു ായിരുന്നത്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1954 ഫെബ്രുവരിയിൽ നടന്ന ഇടക്കാല തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ രൂപീകരിച്ച തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി നിയമസഭയിൽ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധിയുൾപ്പെടെ 118 അംഗങ്ങളു ായിരുന്നു. പക്ഷേ പുതിയ സംവിധാനത്തിൽ ലോക്സഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പൊന്നും നടന്നില്ല.

1953 നവംബർ 30-ലെ നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണ്ണയ ഉത്തരവു പ്രകാരം തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ രൂപീകരിച്ച ലോക്സഭാ-നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നാഗർകോവിൽ: തോവാള, അഗസ്തീശ്വരം, നാഗർകോവിൽ, നീ കര, പത്മനാഭപുരം, തിരുവട്ടാർ, കുളച്ചൽ, കിള്ളിയൂർ, വിളവൻകോട് • നെയ്യാറ്റിൻകര: കൊല്ലങ്കോട്, പാറശ്ശാല, കുന്നത്തുകാൽ, കോട്ടുകാൽ, നേമം, നെയ്യാറ്റിൻകര, കരകുളം, പാലോട്, നെടുമങ്ങാട് • തിരുവനന്തപുരം: തിരുവനന്തപുരം-1, തിരുവനന്തപുരം -2, തിരുവനന്തപുരം-3, ഉള്ളൂർ(ദയാംഗം), ചിറയിൻകീഴ്, ആറ്റിങ്ങൽ, വർക്കല (ദയാംഗം) • കൊല്ലം (ദയാംഗം): പരവൂർ, ഇരവിപുരം(ദയാംഗം), കൊല്ലം, തൃക്കടവൂർ, ചവറ, കരുനാഗപ്പള്ളി, കൃഷ്ണപുരം, ഭരണിക്കാവ് (ദയാം ഗം), കുന്നത്തൂർ (ദയാംഗം), കൊട്ടാരക്കര, വെളിയം, ചടയമംഗലം, പുനലൂർ, ചെങ്കോട്ട, പത്മനാപുരം • തിരു വല്ലൂ: റാന്നി, പത്മനംതിട്ട, ഓമല്ലൂർ, എഴുമറ്റൂർ, തിരുവല്ല, ചെങ്ങന്നൂർ (ദയാംഗം), കടപ്ര, മാവേലിക്കര • അമ്പല പ്ലുഴ: പത്തിയൂർ, കാർത്തികപ്പള്ളി, അമ്പലപ്പുഴ, ആലപ്പുഴ-1, ആലപ്പുഴ-2, മാരാരിക്കുളം, ചേർത്തല, തുറവൂർ, അരൂർ • കോട്ടയം: തകഴി, കല്ലുപ്പാറ, മണിമല, വാഴൂർ, കുറിച്ചി, ചങ്ങനാശ്ശേരി, തിരുവാർപ്പ്, കോട്ടയം, പുതുപ്പള്ളി • മീനച്ചിൽ: വിജയപുരം, ഏറ്റുമാനൂർ, രാമപുരം, മീനച്ചിൽ, പൂഞ്ഞാർ, തൊടുപുഴ, ദേവികുളം (ദയാംഗം), കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി • മുവാറ്റുപുഴ: വൈക്കം, കടുത്തുരുത്തി (ദയാംഗം), മുവാറ്റുപുഴ, കുമാരമംഗലം, പള്ളിവാസൽ, കോതമംഗലം, കുന്നത്തുനാട് (ദയാംഗം) • എറണാകുളം: പള്ളുരുത്തി, മട്ടാഞ്ചേരി, കണയന്നൂർ, ഇളംകുളം, എറ ണാകുളം, ഞാറയ്ക്കൽ, ആലുവ, ആലങ്ങാട്, പറവൂർ • മുകുന്ദപുരം: പെരുമ്പാവൂർ, കോതകുളങ്ങര, കൊടുങ്ങ ല്ലൂർ, ഇരിങ്ങാലക്കുട (ദയാംഗം), ചാലക്കുടി, കൊടകര, പുതൂക്കാട്, ചേർപ്പ് • തൃശൂർ: ഒല്ലൂർ, മണലൂർ, തൃശൂർ, വിയ്യൂർ, കുന്നംകുളം, വടക്കാഞ്ചേരി (ദയാംഗം), നെന്മാറ, ചിറ്റൂർ.

മലബാറിലെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിൽ മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു 1800 മുതൽ മലബാർ ജില്ല. കാസർഗോഡ് താലൂക്ക് (ഇന്നത്തെ കാസർഗോഡ്, ഹോസ്ദുർഗ് താലൂക്കുകൾ അടങ്ങുന്ന കാസർഗോഡ് ജില്ല) മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയുടെ സൗത്ത് കാനറാ ജില്ലയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു. നേരത്തെ സൗത്ത് കാനറ ജില്ലയിലെ ബേക്കൽ താലൂക്കിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു കാസർഗോഡ്. ബോംബെ പ്രസിഡൻസിയായിരുന്ന സൗത്ത് കാനറ ജില്ല 1882-ലാണ് മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയ്ക്ക് ചേർത്തത്.

1909-ലെ ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽസ് ആക്ട് (മിന്റോ-മോർലി പരിഷ്കാരം) പ്രകാരം മദ്രാസ് ഗവർണ്ണറുടെ കൗൺസിലിലെ കുട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ 42 ആയി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതിൽ 19-21 പേർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇതോടെയാണ് മലബാർ ഉൾപ്പെട്ട മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയ്ക്ക് നേരിട്ടല്ലാത്തതാ ണെങ്കിലും ആദ്യ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നത്. ഗവർണർ ജനറലിന്റെ കൗൺസിലിൽ മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയ്ക്ക് ഒരു ജന്മിയും ഒരു മുഹമ്മദാനും ഉൾപ്പെടെ നാലു പ്രതിനിധികളു ായിരുന്നു.

1919-ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ട് (മൊഘ് ഗു-ചെംസ്ഫോർഡ് പരിഷ്കാരം) അനുസരിച്ച് രൂപീകരിച്ച മദ്രാസ് നിയമസമിതിയിൽ (ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ) ഗവർണർ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന 34 പേരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന 98 പേരും ഉൾപ്പെടെ 132 അംഗങ്ങളു ായിരുന്നു. ഇതിലേക്ക് നാലു തിരഞ്ഞെ

ടൂപ്പുകൾ (1920 നവംബർ 30, ഡിസംബർ 1, 2; 1923 ഒക്ടോബർ 31; 1926 നവംബർ 8; 1930 സെപ്റ്റംബർ 9) നടന്നു. 1921 ജനുവരി ഒമ്പതിന് ആദ്യമായി കൂടിയ പ്രഥമ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ ജനുവരി 12-ന് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ആദ്യത്തെ രൂഢിതരഞ്ഞടുപ്പുകളിൽ (1920, 1923) 61-ഉം അവസാനത്തെ രൂഢിതരഞ്ഞടുപ്പുകളിൽ (1926, 1930) 62-ഉം ആയിരുന്നു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ എണ്ണം. 1925-ലാണ് ഈ ഭേദഗതിയുടേതായത്. സീറ്റുകളുടെ എണ്ണത്തിന് (98) മാറ്റമുണ്ടായില്ല. ഓരോ ക്ലാസിലും ഉൾപ്പെടുന്ന നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും സീറ്റുകളുടെയും എണ്ണം ഇപ്രകാരമാണ്:-ജനറൽ നോൺ മുഹമ്മദൻ (30/31; 27 അബ്രാഹ്മണ സംവരണ സീറ്റ് ഉൾപ്പെടെ 65), മുഹമ്മദൻ (12; 13), യൂറോപ്യൻ (1;1), ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ (1;1), ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ (5;5), തോട്ടക്കാർ (1; 1), യൂണിവേഴ്സിറ്റി (1; 1), ജന്മികൾ (6; 6), വാണിജ്യവ്യവസായം (4; 5). ഓരോ സീറ്റുള്ള യൂറോപ്യൻ, ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ, തോട്ടക്കാർ, യൂണിവേഴ്സിറ്റി എന്നീ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധി മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസി മുഴുവനുമായിരുന്നു.

ആദ്യത്തെ രൂഢിതരഞ്ഞടുപ്പുകളിൽ 'മലബാർ-അഞ്ചുതെങ്ങ്' എന്ന പേരിലും അവസാനത്തെ രൂഢിതരഞ്ഞടുപ്പുകളിൽ 'മലബാർ' എന്ന പേരിലും ഓരോ ജനറൽ (നോൺ മുഹമ്മദൻ) നിയോജകമണ്ഡലവും (2 സീറ്റ്; ഒന്ന് സംവരണം) മുഹമ്മദൻ നിയോജകമണ്ഡലവും (2 സീറ്റ്) ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ 'സൗത്ത് കാനറ' എന്ന പേരിലും ഓരോ ജനറൽ (നോൺ മുഹമ്മദൻ) നിയോജകമണ്ഡലവും (2 സീറ്റ്; ഒന്ന് സംവരണം) മുഹമ്മദൻ നിയോജകമണ്ഡലവും (ഒരു സീറ്റ്) ഉണ്ടായിരുന്നു. അതാതു ജില്ലകളായിരുന്നു ഇവയുടെ പരിധി. 'വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റ് ഡിസ്ട്രിക്ട്സ്' എന്ന പേരിൽ ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ജന്മികളുടെയും (ഭൂവുടമകൾ) ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ സീറ്റുണ്ടായിരുന്ന ഈ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലാണ് മലബാർ, സൗത്ത് കാനറ, നീലഗിരി തുടങ്ങിയ ജില്ലകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്.

ഒരു വർഷം പത്തു രൂപാ നികുതി അടയ്ക്കുന്നവർക്കായിരുന്നു. ജനറൽ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം.

മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിക്ക് 1919-ലെ ആക്ട് പ്രകാരം ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽ ഓഫ് സ്റ്റേറ്റിൽ ഏഴും ഇന്ത്യൻ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് അസംബ്ലിയിൽ 18-ഉം അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. രൂപേർ വീതം നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. കൗൺസിലിൽ ഒരു അനുദ്യോഗസ്ഥനെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തിരുന്നു. മദ്രാസിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ യഥാക്രമം അഞ്ചും 16-ഉം ആയിരുന്നു. കൗൺസിൽ ഓഫ് സ്റ്റേറ്റിൽ നോൺ മുഹമ്മദൻ ജനറൽ (4), മുഹമ്മദൻ (1) എന്നീ അഞ്ച് സീറ്റുകളും ലെജിസ്ലേറ്റീവ് അസംബ്ലിയിൽ നോൺ മുഹമ്മദൻ (10), മുഹമ്മദൻ (3), യൂറോപ്യൻ (1), ജന്മി (1), ഇന്ത്യൻ വാണിജ്യം (1) എന്നീ 16 സീറ്റുകളുമാണ് മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈ ക്ലാസുകളിലുള്ള നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. ലെജിസ്ലേറ്റീവ് അസംബ്ലി (കേന്ദ്ര നിയമസഭ)യിൽ 'വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റ്-നീലഗിരി' എന്ന പേരിൽ മലബാർ ജില്ല ഉൾപ്പെട്ട ഒരോ ജനറൽ (നോൺ മുഹമ്മദൻ) നിയോജകമണ്ഡലവും മുഹമ്മദൻ നിയോജകമണ്ഡലവുമുണ്ടായിരുന്നു.

1935-ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ട് അനുസരിച്ച് മദ്രാസ് പ്രവിശ്യയിൽ ദ്വിമണ്ഡല സംവിധാനം നിലവിൽ വന്നു. ഇതോടെ നിയമസമിതിയും (ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ) നിയമസഭയും (ലെജിസ്ലേറ്റീവ് അസംബ്ലി) രൂപീകരിച്ചു.

മദ്രാസ് പ്രവിശ്യ നിയമസമിതിയിൽ 31 നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന 46 അംഗങ്ങളും ഗവർണർ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന 8-10 അംഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ 54-56 അംഗങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഒരു അംഗത്തിന്റെ സാധാരണ കാലാവധി ഒൻപത് വർഷമാണ്. നിയമസമിതി ഒരു സ്ഥിരം സഭയും പിരിച്ചുവിടലിന് വിധേയമാകാത്തതുമാണ്. ഓരോ മൂന്നു വർഷം അവസാനിക്കുമ്പോഴും ഏകദേശം മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗം അംഗങ്ങൾ വിരമിക്കുകയും പുതിയ അംഗങ്ങൾ ആ സ്ഥാനത്തു വരികയും ചെയ്യുന്നതിനാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്.

ഓരോ ക്ലാസിലും ഉൾപ്പെടുന്ന നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും സീറ്റുകളുടെയും എണ്ണം ഇപ്രകാരമാണ്:-ജനറൽ (24; 35), മുഹമ്മദൻ (5; 7), യൂറോപ്യൻ (1; 1), ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ (1; 3). ഇവയിൽ മലബാർ (2 സീറ്റ്), സൗത്ത് കാനറ (ഒരു സീറ്റ്) എന്നീ ജനറൽ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അതാതു ജില്ലകളായിരുന്നു ഇവയുടെ പരിധി. ഈ രൂഢിത ജില്ലകളും ചേർത്ത് 'മദ്രാസ് വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റ്' എന്ന പേരിൽ രൂഢിത സീറ്റുള്ള ഒരു മുഹമ്മദൻ നിയോജകമണ്ഡലവുമുണ്ടായിരുന്നു. യൂറോപ്യൻ (ഒരു സീറ്റ്), ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ (3 സീറ്റ്) എന്നീ നിയമസമിതി നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധി മദ്രാസ് പ്രവിശ്യ മുഴുവനുമായിരുന്നു.

മദ്രാസ് പ്രവിശ്യ നിയമസഭയിൽ 173 നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന 215 അംഗങ്ങളാണു ായിരുന്നത്. 1937 ഫെബ്രുവരിയിലും 1946 മാർച്ചിലും നിയമസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടന്നു. ഓരോ ക്ലാസിലും ഉൾപ്പെടുന്ന നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും സീറ്റുകളുടെയും എണ്ണം ഇപ്രകാരമാണ്. ജനറൽ (111; 30 പട്ടികജാതിക്കാർ ഉൾപ്പെടെ 146), മുഹമ്മദൻ (26; 28), വനിത (8; ഒരു മുഹമ്മദൻ, ഒരു ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ ഉൾപ്പെടെ 8), ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ (1; 2), യൂറോപ്യൻ (1; 3), ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ (8; 8), പിന്നോക്ക-ആദിവാസി (1; 1), വാണിജ്യ-വ്യവസായ-തോട്ടക്കാർ (4; 6), ജന്മികൾ (6; 6), തൊഴിലാളികൾ (6; 6) യൂണിവേഴ്സിറ്റി (1; 1). ഇവയിൽ ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ (2 സീറ്റ്), യൂറോപ്യൻ (3 സീറ്റ്), യൂണിവേഴ്സിറ്റി (ഒരു സീറ്റ്) നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധി മദ്രാസ് പ്രവിശ്യ മുഴുവനുമായിരുന്നു.

പിന്നീട് കേരളത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന പ്രദേശത്തെ (മലബാർ ജില്ലയും കാസർകോട് താലൂക്കും) നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

ജനറൽ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ :- മംഗലാപുരം: മംഗലാപുരം ഡിവിഷൻ • ചിറക്കൽ : ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്ക് • കോട്ടയം : കോട്ടയം, വയനാട് താലൂക്കുകൾ • മലപ്പുറം (ദയാംഗം): മലപ്പുറം ഡിവിഷൻ (ഒരു സീറ്റ് പട്ടികജാതി സംവരണം) • കോഴിക്കോട് : കോഴിക്കോട് താലൂക്ക് • കുറുമ്പനാട് : കുറുമ്പനാട് താലൂക്ക് • പാലക്കാട് : പാലക്കാട് താലൂക്ക് • പൊന്നാനി : പൊന്നാനി താലൂക്കും കൊച്ചി ഡിവിഷനും

മുഹമ്മദൻ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ :- കോഴിക്കോട്-കണ്ണൂർ-തലശ്ശേരി പട്ടണങ്ങൾ : കോഴിക്കോട്, കണ്ണൂർ, തലശ്ശേരി മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ • ചിറയ്ക്കൽ : കണ്ണൂർ മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഒഴികെയുള്ള ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്ക് • കോട്ടയം : തലശ്ശേരി മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഒഴികെയുള്ള കോട്ടയം, വയനാട് താലൂക്കുകൾ • കോഴിക്കോട് : കോഴിക്കോട് മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഒഴികെയുള്ള കോഴിക്കോട് ഡിവിഷൻ • മലപ്പുറം (ദയാംഗം): മലപ്പുറം ഡിവിഷൻ • പാലക്കാട് (ദയാംഗം): പാലക്കാട്, കൊച്ചി ഡിവിഷനുകൾ • മംഗലാപുരം : മംഗലാപുരം, കൂപ്പൂർ ഡിവിഷനുകൾ.

വനിതാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ :- തലശ്ശേരി-കോഴിക്കോട് പട്ടണങ്ങൾ : തലശ്ശേരി, കോഴിക്കോട് മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ.

നീലഗിരി, മലബാർ, സൗത്ത് കാനറ ജില്ലകളെ 'വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റ്' എന്നു പേരുള്ള ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ, ജന്മികൾ എന്നീ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

മദ്രാസ് പ്രവിശ്യയ്ക്ക് 1935-ലെ ആക്ട് പ്രകാരം ഫെഡറൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് സ്റ്റേറ്റിൽ 20-ഉം ഫെഡറൽ അസംബ്ലിയിൽ 37-ഉം അംഗങ്ങളു ായിരിക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നില്ല. ഫെഡറൽ കൗൺസിലിൽ ജനറൽ (14), പട്ടികജാതി (1), മുഹമ്മദൻ (4), വനിത (1) എന്നീ ക്ലാസുകളിലുള്ള സീറ്റുകളാണ് മദ്രാസ് പ്രവിശ്യയ്ക്കു ായിരുന്നത്. ഇതിൽ 'മലബാർ-സൗത്ത് കാനറ' എന്ന പേരിൽ ഒരു ജനറൽ നിയോജകമണ്ഡലം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഫെഡറൽ അസംബ്ലിയിലെ മിക്ക അംഗങ്ങളെയും പ്രവിശ്യാ നിയമസഭ പരോക്ഷമായി തെരഞ്ഞെടുക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. മദ്രാസ് പ്രവിശ്യയ്ക്ക് ജനറൽ (നാല് പട്ടികജാതിക്കാർ ഉൾപ്പെടെ 19), മുഹമ്മദൻ (8), വനിത (2), ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ (1), യൂറോപ്യൻ (1), ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ (2), വാണിജ്യ-വ്യവസായം (2), ജന്മികൾ (1), തൊഴിലാളികൾ (1) എന്നീ ക്ലാസുകളിലുള്ള സീറ്റുകളു ായിരുന്നു. വാണിജ്യ-വ്യവസായം, ജന്മികൾ, തൊഴിലാളികൾ എന്നിവയൊഴികെയുള്ള സീറ്റുകളിലേക്കുള്ള അംഗങ്ങളെ പ്രവിശ്യാ നിയമസഭയിലെ അതാതു ക്ലാസുകളിലുള്ള അംഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ജന്മികൾക്കു പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

നിയമസഭ

മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്ത് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പ്രകാരമുള്ള നിയമസഭയും നിയമസമിതിയും ഒന്നാം പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പനുശേഷം (1952) നിലവിൽ വന്നു. അതുവരെ പഴയ പ്രവിശ്യാ നിയമസഭയും നിയമസമിതിയും തുടർന്നു. ഇവയിലെ ഓരോ യൂറോപ്യൻ പ്രാദേശിക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ (4 സീറ്റ്) 1947-ൽ നിർത്തലാക്കി. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കും സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനയ്ക്കും ഇടയ്ക്ക് (1947-1956) മദ്രാസിൽ രൂപാവശ്യം (1951, 1954) ഡീലിമിറ്റേഷൻ നടന്നിട്ടു . ഇക്കാലത്തും മലബാർ ജില്ലയും കാസർകോട് താലൂക്കും പഴയ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു.

രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഉത്തരവ് (1951)

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പ്രകാരമുള്ള ഒന്നാം പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുമ്പായി 1951-ൽ നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണ്ണയം നടന്നു. അതനുസരിച്ച് പഴയ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്ത് ആകെ 62 ലോക്സഭാ

നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും (75 സീറ്റ്) 309 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും (375 സീറ്റ്) രൂപീകരിച്ചു. പിന്നീട് കേരളത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന മലബാർ ജില്ലയും കാസർഗോഡ് താലൂക്കും അഞ്ച് ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും (ആറ് സീറ്റ്) 27 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും (31 സീറ്റ്) പരിധിക്കുള്ളിലായിരുന്നു. കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ മഞ്ചേശ്വരം ഫർക്ക പനമാംഗളൂർ നിയമസഭാ മണ്ഡലത്തിലായിരുന്നു. ഒരു ലോക്സഭാനിയോജകമണ്ഡലവും നാല് നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളായിരുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോ സീറ്റ് സംവരണം ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ലോക്സഭാ സീറ്റും മൂന്ന് നിയമസഭാ സീറ്റുംപട്ടികജാതി സംവരണവും ഒരു നിയമസഭാ സീറ്റ് പട്ടികവർഗ്ഗ സംവരണവുമായിരുന്നു. വയനാട് ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ സംവരണ സീറ്റ് പട്ടികവർഗ്ഗത്തിനുള്ളതായിരുന്നു.

രാഷ്ട്രപതി 1951 മേയ് 18-നു പുറപ്പെടുവിച്ച '1951-ലെ (മദ്രാസ്) പാർലമെന്ററിയം അസംബ്ലിയും നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണയ ഉത്തരവ്' പ്രകാരം മദ്രാസിലെ മലബാർ പ്രദേശത്ത് രൂപീകരിച്ച ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും അവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പൊന്നാനി (ദയാംഗം): ആലത്തൂർ (ദയാംഗം), പാലക്കാട്, ഒറ്റപ്പാലം, പട്ടാമ്പി, തൃത്താല, തിരുർ, പൊന്നാനി (ദയാംഗം), നാട്ടിക • മലപ്പുറം : കോട്ടയ്ക്കൽ, മലപ്പുറം (ദയാംഗം), മണ്ണാർക്കാട്, പെരിന്തൽമണ്ണ • കോഴിക്കോട്: കൊയിലാ 1, വയനാട് (ദയാംഗം), ചേവായൂർ, കോഴിക്കോട് • തലശ്ശേരി : കുത്തുപറമ്പ്, തലശ്ശേരി, നാദാപുരം, വടകര, പേരാമ്പ്ര • കണ്ണൂർ : പയ്യന്നൂർ, തളിപ്പറമ്പ്, കണ്ണൂർ, മട്ടന്നൂർ, ഹോസ്ദുർഗ്ഗ് • സൗത്ത് കാന്റാ (സൗത്ത്): കാസർഗോഡ്, പുത്തൂർ (ദയാംഗം), മാംഗളൂർ, പനമാംഗളൂർ.

അമിൻദിവി, ലക്ഷദ്വീപ്, മിനിക്കോയി ദ്വീപുകൾ (പിന്നീട് ലക്ഷദ്വീപ് കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശം) അന്യ ചേവായൂർ നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെ (കോഴിക്കോട് ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലം) ഭാഗമായിരുന്നു. അതുപോലെ ഫോർട്ട് കൊച്ചി ഡിവിഷൻ നാട്ടിക നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെ (പൊന്നാനി ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലം) ഭാഗവും. ഇപ്രകാരം ഈ പ്രദേശത്തു നിന്ന് ലോക്സഭയിൽ ആറും മദ്രാസ് നിയമസഭയിൽ 31-ഉം അംഗങ്ങളു റായിരുന്നു.

മദ്രാസിൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പ്രകാരമുള്ള ഒന്നാമത്തെ പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1951 ഡിസംബർ ൪ ൽ മുതൽ 1952 ജനുവരി 25 വരെ നിയമസഭയിലേക്കും ലോക്സഭയിലേക്കും ഒരു മിച്ചു നടന്നു.

ഒന്നാം ഡീലിമിറ്റേഷൻ കമ്മീഷൻ (1953)

1952-ലെ ഡീലിമിറ്റേഷൻ കമ്മീഷൻ ആക്ട് അനുസരിച്ച് 1951-ലെ സെൻസസ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നാം ഡീലിമിറ്റേഷൻ കമ്മീഷന്റെ (1953) ശുപാർശപ്രകാരം അടുത്ത നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തി നിർണയം നടന്നു.

ഒന്നാം ഡീലിമിറ്റേഷൻ കമ്മീഷന്റെ 1954 സെപ്റ്റംബർ 22-ലെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് പഴയ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്ത് ആകെ 41 ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും (49 സീറ്റ്) 205 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും (245 സീറ്റ്) രൂപീകരിച്ചു. പിന്നീട് കേരളത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന മലബാർ ജില്ലയും കാസർഗോഡ് താലൂക്കും ആറ് ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും (ഏഴ് സീറ്റ്) 31 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും (35 സീറ്റ്) പരിധിക്കുള്ളിലായിരുന്നു. ഇവയിൽ ഒരു ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലവും നാല് നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളായിരുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോ സീറ്റ് സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ലോക്സഭാ സീറ്റും മൂന്നു നിയമസഭാ സീറ്റും പട്ടികജാതി സംവരണവും ഒരു നിയമസഭാ സീറ്റ് പട്ടികവർഗ്ഗ സംവരണവുമായിരുന്നു. ഇവയിൽ വയനാട് ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ സംവരണ സീറ്റ് പട്ടികവർഗ്ഗത്തിനുള്ളതായിരുന്നു. മലബാർ പ്രദേശത്ത് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ലോക്സഭാ-നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ:

പാലക്കാട് (ദയാംഗം): ആലത്തൂർ (ദയാംഗം), പാലക്കാട്, പറളി, ഒറ്റപ്പാലം (ദയാംഗം), മണ്ണാർക്കാട്, മങ്കട, മഞ്ചേശ്വരം, കുറ്റിപ്പുറം • പൊന്നാനി: നാട്ടിക, ഗുരുവായൂർ, പൊന്നാനി (ദയാംഗം), തിരുർ • കോഴിക്കോട് : തിരുരങ്ങാടി, ചേവായൂർ, കോഴിക്കോട്, കൊട്വട്ടി, വ ുർ • വടകര : കുനമാംഗലം, കൊടുവള്ളി, ബാലുശ്ശേരി, കൊയിലാ 1, വടകര • തലശ്ശേരി: വയനാട് (ദയാംഗം), നാദാപുരം, തലശ്ശേരി, മട്ടന്നൂർ • കണ്ണൂർ : കണ്ണൂർ, മാടായി, പയ്യന്നൂർ, നീലേശ്വരം, കാസർഗോഡ് • മാംഗളൂർ : കുന്ദള, മാംഗളൂർ, പനമാംഗളൂർ, പുത്തൂർ (ദയാംഗം).

മാംഗളൂർ, പനമാംഗളൂർ, പുത്തൂർ (ദയാംഗം) എന്നിവയും കുന്ദളയുടെ ഒരു ഭാഗവും പിന്നീട് മൈസൂർ (കർണാടക) സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി. 1956-ൽ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനയും ഡീലിമിറ്റേഷനും നടന്നതിനാൽ പുതിയ സംവിധാനത്തിൽ ലോക്സഭാ-നിയമസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പൊന്നും നടന്നില്ല.

നിയമസമിതി (ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ)

മദ്രാസ് നിയമസമിതി (ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ)യിൽ ആകെ 72 സീറ്റ് ഉ ായിരുന്നു. ഗവർണ്ണർ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന 12 പേരെയും നിയമസഭ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന 24 പേരെയും കൂടാതെ ബിരുദധാരികൾക്ക് ആറും അധ്യാപകർക്ക് ആറും തദ്ദേശസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് (ലോക്കൽ അതോറിറ്റി) 24-ഉം പ്രതിനിധികളു ായിരുന്നു.

രാഷ്ട്രപതി 1951 സെപ്റ്റംബർ 19-നു പുറപ്പെടുവിച്ച ‘1951-ലെ (മദ്രാസ്) കൗൺസിൽ നിയോജക മണ്ഡല അതിർത്തി നിർണ്ണയ ഉത്തരവ്’ പ്രകാരം ‘മദ്രാസ് നോർത്ത്’, ‘മദ്രാസ് സൗത്ത്’ എന്നീ പേരുകളിൽ ബിരുദധാരികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും ര ുവീതം നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളു ായിരുന്നു. ര ു സീറ്റുള്ള മദ്രാസ് നോർത്തിൽ 12 ജില്ലകളും നാലു സീറ്റുള്ള മദ്രാസ് സൗത്തിൽ മദ്രാസ് നഗരവും മലബാർ, സൗത്ത് കാനറാ, നീലഗിരി എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ 13 ജില്ലകളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

രേ ാ മൂന്നോ സീറ്റുകൾ വീതമുള്ള ആകെ ഒമ്പത് തദ്ദേശസ്ഥാപന നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളാണു ാ യിരുന്നത്. മലബാർ, സൗത്ത് കാനറാ എന്നീ ജില്ലകൾ ര ു സീറ്റുള്ള ‘വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റ്’ തദ്ദേശസ്ഥാപന നിയോജകമണ്ഡലത്തിലാണ് ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ഒരു അംഗത്തിന്റെ കാലാവധി ആറു വർഷമാണ്. നിയമസമിതി ഒരു സ്ഥിരം സഭയും പിരിച്ചുവിടലിന് വിധേയമാകാത്തതുമാണ്. ഓരോ ര ു വർഷം അവസാനിക്കുമ്പോഴും ഏകദേശം മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗം അംഗങ്ങൾ വിരമിക്കുകയും പുതിയ അംഗങ്ങൾ ആ സ്ഥാനത്തു വരികയും ചെയ്യുന്നതിനാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്.

കേരളത്തിലെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ

ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചതിനോടൊപ്പം (1956) അടുത്ത അതിർത്തി നിർണ്ണയം നടന്നു. ഇതോടെ കേരളത്തിൽ 16 ലോക്സഭാ മണ്ഡലങ്ങളും (18 സീറ്റ്) 114 നിയമസഭാ മണ്ഡലങ്ങളും (126 സീറ്റ്) രൂപീകരിച്ചു. ഇവയിൽ ര ു (കൊല്ലം, പാലക്കാട്) ലോക്സഭാ മണ്ഡലങ്ങളും 12 നിയമസഭാമണ്ഡലങ്ങളും ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 1957ലെ ലോക്സഭാ-നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഒരുമിച്ചു നടന്നത്.

ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡല നിർമ്മാണത്തിൽ നിയമമനുസരിച്ച് ദയാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ 1961-ൽ നിർമ്മാണത്തിലും ഓരോന്നും ര ു ഏകാംഗമണ്ഡലങ്ങളായി വിഭജിക്കുകയും ചെയ്തു. ലോക്സഭാ ദയാംഗ മണ്ഡലമായ കൊല്ലം കൊല്ലവും മാവേലിക്കരയുമായും, പാലക്കാട് പൊന്നാനിയും പാലക്കാടുമായും വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. മാവേലിക്കരയും പാലക്കാടും പട്ടികജാതി സംവരണ മണ്ഡലങ്ങളാക്കി. ഇതോടെ കേരളത്തിലെ ലോക്സഭാ മണ്ഡലങ്ങളുടെയും സീറ്റുകളുടെയും എണ്ണം 18 ആയി. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 1962ലെ ലോക്സഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നത്.

ഇതോടൊപ്പം 12 നിയമസഭാ ദയാംഗ മണ്ഡലങ്ങൾ വിഭജിച്ച് പുതിയതായി 24 ഏകാംഗ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു. അങ്ങനെ കേരളത്തിലെ നിയമസഭാ മണ്ഡലങ്ങളുടെയും സീറ്റുകളുടെയും എണ്ണം 126 ആയി. പക്ഷേ ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേരളത്തിൽ നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പൊന്നും നടന്നില്ല.

1961-ലെ സെൻസസ് അടിസ്ഥാനമാക്കി 1964-ൽ അടുത്ത നിയോജകമണ്ഡല പുനർനിർണ്ണയം നടന്നു. ഇതോടെ കേരളത്തിൽ 19 ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും (19 സീറ്റ്) 133 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും (133 സീറ്റ്) രൂപീകരിച്ചു. പൊന്നാനി, അടൂർ ലോക്സഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും 13 നിയമസഭാ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളും സംവരണമണ്ഡലങ്ങളായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ര ു ലോക്സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും (1967, 1971) മൂന്നു നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും (1965, 1967, 1970) നടന്നു.

1976-ലെ നിയോജകമണ്ഡല അതിർത്തിനിർണ്ണയം നടന്നത് 1971-ലെ സെൻസസ് അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ഇതോടെ കേരളത്തിൽ ലോക്സഭാ മണ്ഡലങ്ങൾ 20-ഉം നിയമസഭാ മണ്ഡലങ്ങൾ 140-ഉം ആയി. ഒറ്റപ്പാലം, അടൂർ ലോക്സഭാ മണ്ഡലങ്ങളും 14 നിയമസഭാ മണ്ഡലങ്ങളും സംവരണ മണ്ഡലങ്ങളാക്കി. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒൻപതു ലോക്സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും (1977, 1980, 1984, 1989, 1991, 1996, 1998, 1999, 2004) എട്ടു നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും (1977, 1980, 1982, 1987, 1991, 1996, 2001, 2006) നടന്നു.

2001-ലെ സെൻസസ് അടിസ്ഥാനമാക്കിയും നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളുടെയും സീറ്റുകളുടെയും നിലവിലുള്ള എണ്ണത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താതെയാണ് 2008-ൽ നിയോജകമണ്ഡല പുനർനിർണ്ണയം നടന്നത്. ആലത്തൂർ, മാവേലിക്കര ലോക്സഭാ മണ്ഡലങ്ങളും 14 നിയമസഭാ മണ്ഡലങ്ങളും സംവരണ മണ്ഡലങ്ങളാക്കി. ഈ അവസ്ഥയിൽ 2009ലെ ലോക്സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പും 2011ലെ നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പും നടന്നു.

(മലയാള മനോരമയിൽ സീനിയർ എഡിറ്റോറിയൽ റിസർച്ചർ. തിരുവല്ലാ ഇരവിപേരൂർ തോട്ടപ്പുഴ സ്വദേശി).
(03.12.2012)

kmohana07@gmail.com